

บทที่ 4

ผลการศึกษา

4.1 ข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลนครเชียงใหม่

4.1.1 สภาพทั่วไป

เทศบาลนครเชียงใหม่ เดิมเป็นสุขาภิบาลเมืองเชียงใหม่ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2458 ขึ้นตรงต่อมณฑลพายัพ จนกระทั่งปี พ.ศ. 2475 ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นระบอบประชาธิปไตย สถาผู้แทนราษฎรจึงมีมติเห็นสมควรจัดเขตชุมชน ซึ่งส่วนใหญ่มีสภาพเป็นสุขาภิบาลให้ได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาล ดังนั้นท้องถิ่นชุมชนสุขาภิบาลเมืองเชียงใหม่ จึงมีฐานะเป็นเทศบาลนครมีนามว่า “เทศบาลนครเชียงใหม่” ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งเทศบาลนครเชียงใหม่ พ.ศ. 2475 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 52 ตอนที่ 80 ลงวันที่ 29 มีนาคม 2478 นับว่าเป็นเทศบาลนครแห่งแรกในประเทศไทย มีอำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติจัดระเบียบเทศบาลพ.ศ. 2476 ทุกประการ และมีพื้นที่ในความรับผิดชอบประมาณ 17.50 ตารางกิโลเมตร

ความเจริญของเมืองเชียงใหม่ได้แผ่ขยายออกไปรอบๆ บริเวณคูเมืองเดิมด้านต่างๆ โดยมีการก่อสร้างอาคารพาณิชย์ ศูนย์การค้า และที่ดินจัดสรร ประกอบกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520 - 2524) รัฐบาลมีนโยบายเร่งกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค โดยการเลือกเมืองจากแต่ละภูมิภาคขึ้นมาเป็นเมืองหลัก เชียงใหม่ได้รับเลือกให้เป็นเมืองหลักของภาคเหนือตอนบน เพื่อเป็นศูนย์กลางการกระจายการพัฒนาออกจากเขตเมืองหลวง เทศบาลนครเชียงใหม่จึงได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว อาทิ ด้านบริการขั้นพื้นฐาน การศึกษา การคมนาคมขนส่ง การค้า การท่องเที่ยว จึงเป็นแรงดึงดูดให้ผู้คนอพยพเข้ามาอาศัย และประกอบอาชีพในตัวเมืองเชียงใหม่อย่างต่อเนื่องเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้ชุมชนในเขตเทศบาลหนาแน่นและขยายตัวเพิ่มมากขึ้น ในปี พ.ศ. 2526 เทศบาลนครเชียงใหม่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงมหาดไทยให้ขยายเขตออกเป็น 40.216 ตารางกิโลเมตร โดยได้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2526 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ 100 ตอนที่ 53 ลงวันที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2526

ชุมชนเมืองเชียงใหม่ตั้งอยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำปิงตอนกลางเชิงคดอยสุเทพีแม่น้ำปิงไหลผ่านใจกลางเมืองในแนวเหนือใต้ ชุมชนดั้งเดิมหรือบริเวณเมืองเก่าตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำปิง ต่อมาเมื่อชุมชนได้พัฒนาให้มีความเจริญขึ้น โดยมีการขยายตัวข้ามแม่น้ำปิงมาทางฝั่งตะวันออกและ

ภายหลังจากที่ได้มีการตัดถนนอ้อมเมือง ชุมชนได้พัฒนาออกไปหลายทิศทางตามเส้นทางคมนาคม และโครงข่ายสาธารณูปโภค ธุรกิจการพัฒนาดินและที่พักอาศัยได้ขยายตัวเป็นอย่างมาก สภาพที่แท้จริงของชุมชนเมืองเชียงใหม่ในปัจจุบันไม่ได้คงอยู่แต่เฉพาะในเขตเทศบาลเท่านั้น แต่ได้ขยายออกไปตามบริเวณชานเมืองและชนบทโดยรอบ โดยเทศบาลนครเชียงใหม่มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ทิศเหนือ มีอาณาเขตติดต่อกับอำเภอเมือง ตำบลสันผีเสื้อ และอำเภอแมริม
- ทิศใต้ มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลหนองหอยและตำบลป่าแดด
- ทิศตะวันออก มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลหนองป่าครั่ง และตำบลฟ้าฮ่ามบางส่วน
- ทิศตะวันตก มีอาณาเขตติดต่อกับอุทยานแห่งชาติป่าดอยสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

เทศบาลนครเชียงใหม่มีเขตพื้นที่รับผิดชอบ 40.216 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 14 ตำบลในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ คือ ตำบลหายยา ตำบลช้างม่อย ตำบลศรีภูมิ ตำบลวัดเกต ตำบลช้างกลาง ตำบลพระสิงห์ ตำบลสุเทพบางส่วน ตำบลป่าแดดบางส่วน ตำบลฟ้าฮ่ามบางส่วน ตำบลหนองป่าครั่งบางส่วน ตำบลท่าศาลาบางส่วน ตำบลป่าตัน ตำบลหนองหอยบางส่วน และตำบลช้างเผือกบางส่วน มีจำนวนประชากร (ไม่รวมประชากรแฝง) ประมาณ 150,000 คน อาศัยอยู่ภายในเขตชุมชนทั้งสิ้น 85 ชุมชน ภายใต้การแบ่งการบริหารงานเป็น 4 แขวง ดังต่อไปนี้

แขวงเมืองราย ประกอบด้วย ชุมชนหมื่นสารบ้านวัวลาย ชุมชนระแกง ชุมชนทิพย์เนตร ชุมชนศรีท้าววัดหัวฝาย ชุมชนฟ้าใหม่ประตูก้อม ชุมชนแม่จิง ชุมชน 5 ธันวา ชุมชนวัดนันทาราม ชุมชนลอยเคราะห์ ชุมชนป่าพร้าวนอก ชุมชนกำแพงงาม ชุมชนศาลาแดง ชุมชนธาตุคำ ชุมชนวัดดาวดิ่งส์ ชุมชนพวกเป็ยร่วมใจพัฒนา ชุมชนช่างฆ้อง ชุมชนวัดศรีปิงเมือง ชุมชนวัดพันอัน ชุมชนวัดศรีสุพรรณ ชุมชนชัยมงคลบ้านเม็ง ชุมชนช้างกลาง ชุมชนทิพรัตน์วิลล่า ชุมชนหมื่นตุม และชุมชนวัดท่าขาว

แขวงนครพิงค์ ประกอบด้วย ชุมชนบ้านท่อ ชุมชนป่าเป้า ชุมชนเมืองลับ ชุมชนป่าตัน ชุมชนศรีมงคล ชุมชนแม่หยวก ชุมชนหมู่บ้านเทียมพร ชุมชนพัฒนาบ้านกู่เต้า ชุมชนเชียงใหม่ ชุมชนลำช้าง ชุมชนศรีลานนา ชุมชนป่าแฝง-วังสิงห์คำ ชุมชนเชียงใหม่ ชุมชนหมู่บ้านอนุอารี ชุมชนช่วงสิงห์พัฒนา ชุมชนวัดชมพูช้างม่อย ชุมชนวัดตะพาน และชุมชนบ้านปิง

แขวงกาวิละ ประกอบด้วย ชุมชนท่าสะอาด ชุมชนต้นขาม ชุมชนเมืองกาย ชุมชนใจแก้ว ชุมชนเมืองสารทหลวง ชุมชนเมืองสารทน้อย ชุมชนหนองหอย ชุมชนขนส่งซอย 9 ชุมชนรถไฟ ชุมชนเคหะชุมชน ชุมชนศรีปิ่นคร้ว ชุมชนบ้านเด่น ชุมชน 12 สิงหาคม ชุมชนศรีสร้อยทรายมูล ชุมชนหนองเส็ง ชุมชนบ้านใหม่ ชุมชนบ้านแพะ ชุมชนหนองประทีป ชุมชนหนองป่าครั่ง ชุมชน

วัดคู่คำชุมชนบ้านวัดเกตุ ชุมชนสันป่าข่อย ชุมชนสันนาลุง ชุมชนมงฟอร์ตวิลล่า ชุมชนฟ้าฮ่าม และชุมชน ร.7 พัน 1

แขวงศรีวิชัย ประกอบด้วย ชุมชนสวนดอก ชุมชนศรีวิชัย ชุมชนวัดโลกโมฬี ชุมชนช่างแต้ม ชุมชนสามัคคีพัฒนา ชุมชนป่าห้า ชุมชนบุญปูลุน ชุมชนแจ่งหัวริน ชุมชนอินทนิล ชุมชนทานตะวัน ชุมชนบวหาด ชุมชนหมื่นเงินกอง ชุมชนพวกแต้ม ชุมชนควรคำม้า ชุมชนเจดีย์ปล่อง ชุมชนพระเจ้าเม็งราย และชุมชนเอราวัณชอย 4

4.1.2 การเมืองและการบริหาร

โครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลนครเชียงใหม่ ประกอบด้วย สภาเทศบาล และคณะผู้บริหาร โดยมีรายละเอียดและองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

สภาเทศบาล ประกอบด้วยสมาชิกสภาเทศบาล จำนวนทั้งสิ้น 24 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี

คณะผู้บริหาร ประกอบด้วยนายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรีที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และเลขานุการนายกเทศมนตรี

นายกเทศมนตรี มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี และสามารถดำรงตำแหน่งติดต่อกันได้ไม่เกินสองวาระ

รองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และเลขานุการนายกเทศมนตรี มาจากการแต่งตั้งของนายกเทศมนตรี โดยในปัจจุบันเทศบาลนครเชียงใหม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรี จำนวน 4 คน เลขานุการนายกเทศมนตรี จำนวน 3 คน และที่ปรึกษานายกเทศมนตรีจำนวน 2 คน

นอกจากนี้เทศบาลนครเชียงใหม่ยังมีบุคลากรปฏิบัติงานทั้งสิ้น 2,346 คน แยกเป็นบุคลากรของเทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 1,802 คน และครูโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 544 คน

4.1.3 งบประมาณ

จากเอกสารแผนพัฒนาเทศบาลนครเชียงใหม่สามปี พ.ศ.2554 - 2556 ซึ่งมีผลบังคับใช้ในปีงบประมาณ 2554 แสดงรายรับของเทศบาลนครเชียงใหม่ในปีงบประมาณ 2552 รวมทั้งสิ้น 984,560,179.26 บาท โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- รายได้ที่จัดเก็บเอง 279,193,840.23 บาท (ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ)

- รายได้ที่รัฐจัดเก็บแล้วจัดสรรให้ 705,366,339.03 บาท (ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ทางการเงินการคลังของประเทศ)

โดยจากรายได้ดังกล่าวข้างต้น จะเป็นค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรไม่เกินร้อยละ ๕๐ และในส่วนที่เหลือจะจัดสรรเป็นงบประมาณด้านการบริหารจัดการองค์กร งบประมาณจัดทำโครงการพัฒนาต่างๆ และเงินสะสมของหน่วยงาน ซึ่งจะสามารถนำมาใช้ในอนาคตได้ ต่อไป

4.1.4 วิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาลนครเชียงใหม่

จากเอกสารแผนพัฒนาเทศบาลนครเชียงใหม่สามปี พ.ศ.2554 - 2556 ซึ่งมีผลบังคับใช้ในปีงบประมาณ 2554 ได้ประมวลและสังเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องและมีผลต่อการพัฒนาเทศบาลนครเชียงใหม่ รวมทั้งทิศทางในการพัฒนาประเทศและการพัฒนาจังหวัด นโยบายผู้บริหารเทศบาลนครเชียงใหม่ ผลจากการระดมความคิดเห็น และความมุ่งหวังของประชาชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเทศบาลนครเชียงใหม่ ทั้งภาคราชการและภาคเอกชน ตลอดจนปัจจัยและสถานการณ์ที่มีผลต่อการพัฒนาเทศบาลนครเชียงใหม่ จึงกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ของเทศบาลนครเชียงใหม่ดังนี้

“เทศบาลนครเชียงใหม่ เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมประเพณี มีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนเข้มแข็ง ด้วยการบริหารภายใต้หลักธรรมาภิบาล

4.1.5 พันธกิจหลักการพัฒนาเทศบาลนครเชียงใหม่

จากเอกสารแผนพัฒนาเทศบาลนครเชียงใหม่สามปี พ.ศ.2554 - 2556 ซึ่งมีผลบังคับใช้ในปีงบประมาณ 2554 ได้กำหนดพันธกิจหลักการพัฒนาไว้ 7 ประการ ดังนี้

- 1) พัฒนาเมืองให้สอดคล้องกับผังเมืองรวม และพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การจราจร การคมนาคม และการขนส่งที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน เพื่อให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง
- 2) อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างประหยัดและคุ้มค่า สอดคล้องกับศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน
- 3) พัฒนาคมนาคมที่มีคุณภาพทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา โดยมุ่งเน้นให้เกิดพัฒนาทางด้านคุณธรรมควบคู่ไปกับการพัฒนาความรู้ อันเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งและความสงบสุขของชุมชน รวมถึงการให้การสงเคราะห์แก่ผู้ด้อยโอกาสในสังคม
- 4) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประชาชนในท้องถิ่น
- 5) ส่งเสริมความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

6) ส่งเสริม ฟื้นฟู และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสถาปัตยกรรม
ล้านนา

7) พัฒนาระบบบริหารจัดการของเทศบาลนครเชียงใหม่ให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้หลัก
ธรรมาภิบาล เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและพร้อมที่จะได้รับ
การตรวจสอบจากประชาชนและสังคมโดยรวม

4.1.6 ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

จากเอกสารแผนพัฒนาเทศบาลนครเชียงใหม่สามปี พ.ศ.2554 - 2556 ซึ่งมีผลบังคับใช้
ในปีงบประมาณ 2554 ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาเทศบาลนคร
เชียงใหม่ในช่วงสามปี พ.ศ. 2554 - 2556 ดังต่อไปนี้

1) ด้านการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนาดังต่อไปนี้

1.1 การพัฒนาการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เป็นไปตามผังเมือง

1.2 การพัฒนาโครงข่ายถนนและโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้เข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก

ความสะดวก

1.3 การพัฒนาระบบการจราจรและระบบขนส่งสาธารณะ

1.4 การปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของเมืองโดยรวมให้เป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม

2) ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนเมืองอย่างมีส่วนร่วม ประกอบด้วยแนวทางการ พัฒนาดังต่อไปนี้

2.1 การปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2 การเพิ่มประสิทธิภาพการควบคุมและลดมลพิษทางอากาศและเสียง

2.3 การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูล และของเสีย

2.4 การเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันน้ำท่วมและการระบายน้ำ

2.5 การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการคุณภาพน้ำ

2.6 การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของเมืองและธารอนุรักษ์พลังงาน

3) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตสำนึกด้านศิลปวัฒนธรรม ประกอบด้วยแนวทางการ พัฒนาดังต่อไปนี้

3.1 การพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

3.2 การพัฒนาสุขภาพและสร้างสังคมแห่งสุขภาวะ

3.3 การส่งเสริมกระบวนการพัฒนาชุมชนสวัสดิการสังคมและการสงเคราะห์แก่

ชุมชน

3.4 การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ

3.5 การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ความเป็นล้านนา

3.6 การเสริมสร้างความปลอดภัยและบรรเทาสาธารณภัย

4) **ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี** ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา
ดังต่อไปนี้

4.1 การส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการ
บริหารจัดการและการตรวจสอบควบคุม

4.2 การเสริมสร้างประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ และพัฒนาการ
ให้บริการประชาชนในด้านต่างๆ

4.3 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการคลังและงบประมาณ

4.4 การพัฒนาศักยภาพและขวัญกำลังใจของบุคลากรให้พร้อมบริการอย่างเต็มใจและ
ทุ่มเท

4.5 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

4.6 การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเพื่อขยายความร่วมมือในการพัฒนา
เมือง

4.1.7 นโยบายของผู้บริหารเทศบาลนครเชียงใหม่

จากเอกสารแผนพัฒนาเทศบาลนครเชียงใหม่สามปี พ.ศ.2554 - 2556 ซึ่งมีผลบังคับใช้
ในปีงบประมาณ 2554 ผู้บริหารเทศบาลนครเชียงใหม่ชุดปัจจุบันได้กำหนดนโยบายในการบริหาร
เทศบาลนครเชียงใหม่ไว้ ดังต่อไปนี้

1) ด้านสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

จะเทิดทูลและจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ เชิดชูทำนุบำรุงศาสนา จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ
ซื่อสัตย์สุจริตเที่ยงธรรมและมีคุณธรรม เพื่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติและประโยชน์
สุขของประชาชน ทั้งจะรักษาและปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กฎหมาย ระเบียบ
ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนนโยบายของรัฐบาลทุกประการ

2) ด้านเศรษฐกิจ

2.1 พัฒนาเมืองเชียงใหม่ให้เป็นเมืองท่องเที่ยวชั้นนำของประเทศไทยของภาคพื้น
เอเชีย และของโลก เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้นให้กับประชาชนโดยจะดำเนินนโยบายดังนี้

2.1.1 อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีสภาพแวดล้อมที่ดีมีการ
ให้บริการและมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐาน และมีความปลอดภัยโดยเฉพาะการอนุรักษ์

แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถาน แหล่งประวัติศาสตร์วัดวาอารามของนครเชียงใหม่ ตลอดจนการท่องเที่ยวทางเรือของเมืองเชียงใหม่

2.1.2 ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวของเมืองเชียงใหม่ให้เผยแพร่ออกไปอย่างกว้างขวางจนถึงระดับนานาชาติ

2.1.3 ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพ รายได้ และยกระดับมาตรฐานการดำรงชีวิตของประชาชนทุกหมู่เหล่าในทุกชุมชน

2.1.4 พื้นฟูย่านเศรษฐกิจสำคัญของเมืองให้คงรักษาสภาพเป็นรากฐานทางเศรษฐกิจที่มั่นคงแข็งแรงของเมืองต่อไป

3) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.1 พัฒนาสภาพแวดล้อมของเมืองให้มีความสวยงามร่มรื่น โดยจะดำเนินนโยบายดังนี้

3.1.1 ดูแลทำนุบำรุงต้นไม้ให้ร่มรื่นทั่วทั้งเขตเมือง พร้อมทั้งปลูกไม้ดอกไม้ประดับ ตามถนนสายสำคัญและพื้นที่สาธารณะเพิ่มมากขึ้น

3.1.2 ปรับปรุงสวนสาธารณะที่มีอยู่ให้ใช้ประโยชน์ทั้งการพักผ่อนหย่อนใจและนันทนาการ

3.1.3 ส่งเสริมให้ภาคเอกชน ราชการ รัฐวิสาหกิจ ช่วยกันปลูก ดูแล และรักษาต้นไม้ ไม้ดอกไม้ประดับในพื้นที่ที่ตนเองรับผิดชอบ

3.2 ดำเนินโครงการเชียงใหม่เมืองสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพที่ดีขึ้น และเมืองมีสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่น่าท่องเที่ยว โดยจะดำเนินนโยบายดังนี้

3.2.1 ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ ติดตาม ตรวจสอบระดับมลพิษทางอากาศ พร้อมดำเนินมาตรการการป้องกัน และควบคุมการกระทำที่จะก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศอย่างเข้มงวด

3.2.3 พัฒนาคูณภาพแหล่งน้ำสาธารณะ และพัฒนาระบบบำบัดน้ำเสียให้ครอบคลุมทั้งพื้นที่

3.2.3 พัฒนาระบบการจัดการขยะมูลฝอย ทั้งการจัดเก็บ การกำจัดขยะ การนำกลับมาใช้ใหม่ ให้มีประสิทธิภาพและครบวงจร

4) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

เพื่อปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะของเมืองให้ได้มาตรฐาน ตั้งแต่ระดับชุมชน จนถึงระดับเมือง โดยจะดำเนินการดังต่อไปนี้

4.1 ก่อสร้างปรับปรุงผิวจราจรถนนสายต่างๆ ให้ได้มาตรฐาน เพื่อให้การสัญจรของประชาชนเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็วปลอดภัย

4.2 ก่อสร้างปรับปรุงระบบระบายน้ำให้ครอบคลุมพื้นที่เพื่อลดการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ พร้อมทั้งจัดสิ่งกีดขวางในระบบระบายน้ำ เพื่อป้องกันปัญหาน้ำท่วมขังและน้ำเน่าเสียปรับปรุงทางเดินเท้าให้ประชาชนได้สัญจรโดยสะดวก ปลอดภัยร่มรื่น สวยงาม และจะจัดทำทางลาดขึ้นลงสำหรับคนพิการและรถจักรยาน

4.3 ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะให้ครอบคลุมพื้นที่มากยิ่งขึ้นเพื่อเพิ่มความปลอดภัยให้กับประชาชน

4.4 ปรับปรุงระบบขนส่งมวลชน รวมทั้งสถานีขนส่งให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ประชาชนมีทางเลือกในการเดินทาง โดยคำนึงถึงความสะดวกและความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินประชาชน

5) ด้านการพัฒนาสังคม การศึกษา และสาธารณสุข

เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยการพัฒนาด้านการศึกษา การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาสังคมและชุมชน โดยจะดำเนินการดังต่อไปนี้

5.1 รมรณรงค์งานมวลชนสัมพันธ์เพื่อสร้างพลังความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและแหล่งอบายมุข

5.2 ส่งเสริมพัฒนาการศึกษาในทุกๆระดับ ทั้งในระบบและนอกระบบ พร้อมสนับสนุนให้เชียงใหม่เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้และมีการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการศึกษา

5.3 ส่งเสริมการพัฒนาด้านสาธารณสุข โดยการรณรงค์ให้ตลาดในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นตลาดสะอาด ปลอดภัย อาหารมีคุณภาพ ปลอดภัย และราคาถูก เป็นธรรม และพัฒนาโรงพยาบาลและศูนย์บริการสาธารณสุข รวมทั้งเครือข่ายอนามัยชุมชน ตลอดจนอาสาสมัครสาธารณสุขเพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถในการป้องกันโรค และการดูแลสุขภาพของประชาชนในระดับพื้นฐาน

5.4 พัฒน่ายานที่อยู่อาศัยของประชาชน โดยส่งเสริมให้มีการพัฒนาที่สอดคล้องกับศักยภาพแต่ละพื้นที่ และสร้างความมั่นคงด้านที่อยู่อาศัยให้กับชุมชนในเมืองให้มีโอกาสได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็นขั้นพื้นฐานอย่างเพียงพอ

5.5 ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็ง ความมีน้ำใจ เป็นนักกีฬาให้แก่ชาวเมืองเชียงใหม่

6) ด้านการธำรงรักษาศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น

เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการอนุรักษ์และสืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาของท้องถิ่นเพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาที่ยั่งยืนและรักษาสภาพแวดล้อมทางสถาปัตยกรรมที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ให้คงอยู่และสืบทอดสู่คนรุ่นต่อไป โคชะดำเนินการดังต่อไปนี้

6.1 ส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อการอนุรักษ์และสืบสานศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นและสนับสนุนการดำเนินการด้านการพิพิธภัณฑสถานการเรียนรู้เพื่อการเผยแพร่สิ่งดีงามของเชียงใหม่

6.2 ส่งเสริมงานศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่น โดยมุ่งเน้นให้เกิดการสืบสานเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาของคนเมืองแก่คนรุ่นใหม่เพื่อสืบสานต่อไปในอนาคต

6.3 ควบคุมบังคับใช้ข้อกำหนดระเบียบเทศบัญญัติและข้อกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมอาคารและผังเมือง โดยเฉพาะในระดับท้องถิ่นเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และรักษาเอกลักษณ์ของท้องถิ่นไว้

6.4 รมรงค์และส่งเสริมให้มีการใช้รูปแบบอาคารหรือวัสดุที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ในการก่อสร้างปรับปรุงอาคารในเขตพื้นที่เมืองเชียงใหม่

7) ด้านการบริหารราชการ

เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของเทศบาลนครเชียงใหม่ อันจะเอื้ออำนวยให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชน โดยจะดำเนินการดังต่อไปนี้

7.1 พัฒนาโครงสร้างการบริหารราชการของเทศบาลนครเชียงใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนและเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเมืองอย่างทั่วถึง

7.2 สนับสนุนให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือในลักษณะพหุภาคีระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเมือง

7.3 สร้างช่องทางให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาเมืองและพัฒนาชุมชนของตนเอง เพื่อให้ตรงความต้องการและความจำเป็นอย่างแท้จริงของประชาชน

7.4 ประสานความร่วมมือและการสนับสนุนการทำงานร่วมกันกับองค์กรปกครองท้องถิ่นอื่นๆ รวมทั้งหน่วยงานราชการต่างๆ เพื่อสร้างประโยชน์ให้กับเมืองเชียงใหม่ และประเทศ

7.5 สนับสนุนให้บุคลากรของเทศบาลนครเชียงใหม่ได้ศึกษาอบรมเพิ่มเติมเพื่อสร้างความรู้ ความสามารถไปเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานให้รวดเร็วมีประสิทธิภาพ สนองต่อความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้น

4.2 ข้อมูลจากการศึกษา

การวิจัยเรื่องปัญหาการทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และพื้นที่ในการจัดบริการสาธารณะในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยได้สัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึกจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับลักษณะและปัญหาการทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และพื้นที่ระหว่างเทศบาลนครเชียงใหม่กับหน่วยงานส่วนภูมิภาค ผลกระทบจากการทับซ้อนที่มีต่อการปฏิบัติงานของ เทศบาลนครเชียงใหม่ รวมถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ตามขอบเขตของเนื้อหาที่ต้องการวิจัยซึ่งประกอบด้วย 3 ประเด็นด้วยกัน ได้แก่ ประเด็นเรื่องการให้บริการด้านการขนส่งสาธารณะ, ประเด็นเรื่องการจัดการปัญหาด้านการสุขาภิบาลและเหตุรำคาญ และประเด็นเรื่องการจัดการปัญหาด้านการร้องเรียนด้านการชำรุดของโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เท่านั้น โดยมีแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ประกอบด้วยรายละเอียด 5 ส่วนด้วยกัน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้สัมภาษณ์, ส่วนที่ 2 ข้อมูลเบื้องต้นด้านภารกิจและอำนาจหน้าที่ของเทศบาลนครเชียงใหม่เกี่ยวกับประเด็นการวิจัย ส่วนที่ 3 ประเด็นปัญหาด้าน การให้บริการด้านการขนส่งสาธารณะ ส่วนที่ 4 ประเด็นปัญหาด้านการให้บริการด้านการจัดการปัญหาด้านการสุขาภิบาลและเหตุรำคาญ และส่วนที่ 5 ประเด็นปัญหาด้าน การให้บริการด้านการจัดการปัญหาด้านการร้องเรียนด้านการชำรุดของโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ โดยการกำหนดประเด็นคำถามดังกล่าวข้างต้น จะมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยดังที่ได้กล่าวถึงไปแล้วข้างต้น ทั้งนี้ในส่วนของรายละเอียดของประเด็นคำถามและผลการศึกษาศาสามารถสรุปได้ ดังต่อไปนี้

4.2.1 ข้อมูลจากเอกสาร

(1) ข้อมูลเบื้องต้นของสำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่

จากเอกสารแนะนำสำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่ (แม่เหียะ) ฉบับปัจจุบัน พ.ศ. 2553 ปรากฏรายละเอียด ดังต่อไปนี้

สำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่ (แม่เหียะ) ตั้งอยู่เลขที่ 192 หมู่ 7 ถนนเชียงใหม่ - สอด ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เริ่มเปิดให้บริการครั้งแรกในวันจันทร์ที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2541 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน โดยในช่วงปี พ.ศ. 2540 สำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่ ได้รับมอบสิทธิการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ราชพัสดุจากกรมการbinพาณิชย์เพื่อใช้ในการก่อสร้างสำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่ (แม่เหียะ) บนเนื้อที่ 44 ไร่ และได้รับงบประมาณในการก่อสร้างจากกรมการขนส่งทางบก เป็นจำนวนเงิน 83,500,000 บาท (แปดสิบล้านห้าแสนบาท) เป็นที่ตั้งของหน่วยงานหลักของสำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่ ในการปฏิบัติการกิจตามอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด โดยแบ่งออกเป็นฝ่าย/งานแลมีหน้าที่รับผิดชอบดังต่อไปนี้

งานบริหารงานทั่วไป มีหน้าที่ความรับผิดชอบด้านงานสารบรรณ งานบริหารบุคคล งานการเงินการบัญชี งานจัดทำงบประมาณ งานพัสดุ งานพิมพ์ และงานธุรการทั่วไปของสำนักงาน และควบคุม ดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยอุปกรณ์เครื่องใช้ของสำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มวิชาการขนส่ง มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการสำรวจรวบรวมสถิติและวิเคราะห์ข้อมูลการขนส่ง เพื่อวางแผนและจัดระบบการขนส่งภายในจังหวัดกำหนดปรับปรุง ยกเลิกเส้นทาง การเดินรถ และเงื่อนไขเกี่ยวกับประกอบการขนส่งประจำทางและรถขนาดเล็การดำเนินการด้านใบอนุญาตประกอบการขนส่งทุกประเภทการวางแผนและการตรวจตราปราบปรามผู้กระทำผิดกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกและกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ การแก้ไขปัญหาข้อโต้แย้งในระบบการขนส่ง การดำเนินงานด้านส่งเสริมสวัสดิภาพการขนส่ง การประชาสัมพันธ์ รวมทั้งควบคุมระบบคอมพิวเตอร์ของสำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่ และการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ในการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่สำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่

ฝ่ายทะเบียนรถ มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการด้านทะเบียนภาษีและค่าธรรมเนียมด้านทะเบียนรถ ตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกและกฎหมายว่าด้วยรถยนต์สำหรับรถทุกประเภท ยกเว้นรถจักรยานยนต์ ได้แก่ การจดทะเบียนรถ การเสียภาษีหรือการต่ออายุทะเบียนรถ การโอนกรรมสิทธิ์รถ การย้ายรถ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการทางทะเบียนรถ ฯลฯ

ฝ่ายใบอนุญาตขับรถ มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการด้านใบอนุญาตผู้ประจำรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกและใบอนุญาตขับรถ ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ได้แก่ การออกใบอนุญาตใหม่ การต่ออายุใบอนุญาต การยกเลิกหรือเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ ฯลฯ

ฝ่ายตรวจสภาพรถ มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการด้านการตรวจสอบรถและการตรวจสภาพรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกและกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ารควบคุมดูแลเครื่องตรวจสภาพรถ ฯลฯ

นอกจากนี้พื้นที่รับผิดชอบสำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่ (แม่เหียะ) ให้บริการแก่ประชาชนผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอเมือง เชียงใหม่ อำเภอสารภี อำเภอสันกำแพง อำเภอแม่ริม อำเภอหางดง อำเภอสันป่าตอง อำเภอคอกยสะเก็ด อำเภอแม่อน อำเภอพร้าว อำเภอแม่วาง และอำเภอสะเมิง

โดยในการนี้สำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่ได้จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดกรมการขนส่งทางบก ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน มีขนส่งจังหวัดเชียงใหม่เป็นกรรมการและเลขานุการ ขึ้นทุกเดือนเพื่อหารือเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการขนส่งและแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวภายในจังหวัดรวมถึงการพิจารณาออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบการด้านการขนส่งมวลชนภายในเขตจังหวัด โดยใบอนุญาตดังกล่าวจะมีอายุ 7 ปี

(2) ข้อมูลเบื้องต้นของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่

จากเอกสารแนะนำ สำนักงาน สาธารณสุข จังหวัดเชียงใหม่ ฉบับปัจจุบัน พ.ศ. 2553
ปรากฏรายละเอียด ดังต่อไปนี้

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ ตั้งอยู่เลขที่ 10 ถนนสุเทพ ตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นส่วนราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งเป็นตัวแทนของกระทรวงสาธารณสุขในระดับจังหวัด มีนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เป็นผู้แทนปลัดกระทรวงสาธารณสุขทำหน้าที่หัวหน้าส่วนราชการ ตามมาตรา 55 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 มีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการบริหารส่วนภูมิภาคในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขโดยขึ้นตรงต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

ภารกิจหลัก ได้แก่

(1) งานวางแผนและพัฒนางานสาธารณสุข

1.1 เป็นศูนย์กลางของการกำหนดนโยบายท้องถิ่น และการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดด้านสาธารณสุข รวมทั้งการจัดทำกรอบนโยบายการพัฒนาชนบทด้านสาธารณสุข ในระดับต่างๆ เพื่อ แก้ไขและลดปัญหาด้านสาธารณสุขให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาการสาธารณสุขของชาติ

1.2 ดำเนินการให้เป็นไปตามแผนงาน ตลอดจนประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ ศูนย์วิชาการเขต สำนักงานเทศบาล ส่วนราชการอื่นๆและองค์กรเอกชน เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

1.3 ดำเนินงานศูนย์ข้อมูลข่าวสารสาธารณสุขจังหวัด ทำหน้าที่รวบรวม ตรวจสอบ วิเคราะห์ และสรุปข้อมูลเกี่ยวกับสถานะสุขภาพ ปัญหาสาธารณสุขประจำปี เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการดำเนินงานสาธารณสุขของจังหวัด

1.4 ดำเนินงานทางระบาดวิทยา ได้แก่การเฝ้าระวังโรค การสอบสวนโรค การศึกษา การพัฒนาวิชาการ และการนิเทศติดตามประเมินผลทางระบาดวิทยา

1.5 จัดระบบนิเทศ/ติดตาม กำกับงาน และประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานสาธารณสุขทุกหน่วยงานในสังกัด ตลอดจนการแก้ปัญหาข้อขัดข้องให้สามารถดำเนินงานได้ตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

1.6 วางแผนจัดบริการให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย ผู้ที่สังคมควรช่วยเหลือแก่ผู้อื่นๆ ได้แก่ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และเด็กอายุระหว่าง 0 - 5 ปี การจัดการบริการด้านสุขภาพภายใต้พระราชบัญญัติประกันสังคม และโครงการบัตรประกันสุขภาพ รวมทั้งวางแผนจัดการบริการสาธารณสุขในภาวะฉุกเฉินเพื่อรองรับภัยพิบัติและอุบัติเหตุต่างๆ

1.7 วางแผนเพื่อรองรับปัญหาสาธารณสุขที่เปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ อาทิ งานอาชีพอนามัย งานพัฒนาคุณภาพผู้ใช้แรงงาน งานอนามัยสิ่งแวดล้อมและงานสาธารณสุขในเขตเมือง

(2) ส่งเสริมสนับสนุน ควบคุม กำกับ และประสานกิจกรรมการสาธารณสุขของ จังหวัด ทั้งในด้านส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมและการป้องกันโรค การรักษาพยาบาลและการฟื้นฟูสภาพ เพื่อให้การบริการสาธารณสุขจังหวัด เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ของกระทรวง สาธารณสุขและจังหวัด

(3) เป็นศูนย์กลางการประสานงานระหว่างหน่วยงานสาธารณสุขและหน่วยงานอื่นๆ ที่ เกี่ยวข้องภายในจังหวัดทั้งภาครัฐและเอกชน

(4) งานด้านวิชาการ

4.1 ดำเนินการและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาด้านวิชาการสาธารณสุขภายในจังหวัด อย่างต่อเนื่องทั้งด้านส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสภาพ

4.2 ดำเนินการและสนับสนุนให้เกิดการศึกษาวิจัย ได้แก่ การรวบรวมข้อมูล การ วิเคราะห์ข้อมูลและทางเลือกในการแก้ไขปัญหาสาธารณสุข รวมทั้งการจัดบริการสาธารณสุขใน จังหวัด การยกระดับความสามารถในการค้นคว้าวิจัย และการนำความรู้จากการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ภายในจังหวัด ตลอดจนสนับสนุนการวิจัยระบบสาธารณสุข โดยมีหลักการให้เจ้าหน้าที่ทุกระดับมี ส่วนร่วมในการวิจัย

4.3 ประสานงานเพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านวิชาการสาธารณสุขร่วมกันระหว่าง หน่วยงานสาธารณสุขและระหว่างหน่วยงานอื่นในจังหวัด

(5) งานสนับสนุนบริการ

5.1 พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขในส่วนภูมิภาคทุกระดับให้สถานบริการ สาธารณสุขมีขีดความสามารถในการให้บริการที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพตลอดจนมีการ ประสานงานกับสถานบริการระดับเขต

5.2 ดำเนินการจัดสรรและกำกับดูแลการใช้ทรัพยากร ได้แก่ เวชภัณฑ์ วัสดุ ครุภัณฑ์ สิ่งก่อสร้าง ให้แก่หน่วยงานสาธารณสุขต่างๆ ในความรับผิดชอบ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและมี ประสิทธิภาพสูงสุด

5.3 จัดหาและสนับสนุนบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขแก่สถานบริการ สาธารณสุขระดับต่างๆ ตามความจำเป็นและลำดับความสำคัญที่สอดคล้องกับนโยบายกระทรวง สาธารณสุข

5.4 วางแผนการจัดตั้ง และขยายสถานบริการประเภทต่างๆ ภายในจังหวัด โดยประสานกับหน่วยงานส่วนกลางและประชาชนในท้องถิ่น ในการเตรียมสถานที่ก่อสร้างและการวางผังออกแบบแปลน

5.5 สนับสนุนระบบรับส่งต่อผู้ป่วย เพื่อการรักษาพยาบาลรวมทั้งการจัดบริการสาธารณสุขทางวิทยุ และเครื่องมือสื่อสารต่างๆ

5.6 สนับสนุนการจัดบริการสาธารณสุขในลักษณะประสานงานร่วมกันหน่วยงานสาธารณสุขและหน่วยงานอื่นๆ ภายในจังหวัด

(6) การดำเนินการตามกฎหมายที่เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
ภารกิจรอง ได้แก่

(1) งานพัฒนาบุคลากร

1.1 การวางแผนพัฒนาบุคลากรสาธารณสุขและเจ้าหน้าที่อื่นๆ ในสังกัดให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการ ในการพัฒนาสาธารณสุขด้านต่างๆอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องควบคู่กับการพัฒนาด้านจริยธรรมและจิตสำนึกในการทำงาน โดยใช้รูปแบบการศึกษาการฝึกอบรมและการพัฒนาตนเองอย่างเป็นระบบ

1.2 ดำเนินการและสนับสนุนการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระหว่างประจำการทั้งด้านวิชาการและด้านบริหาร การศึกษาต่อเนื่องของเจ้าหน้าที่ รวมทั้งการฝึกอบรมนักศึกษาทางการแพทย์และสาธารณสุขนักศึกษาอื่นๆ และประชาชนทั่วไป

1.3 พัฒนาบุคลากรให้มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ โดยเฉพาะการถ่ายทอดความรู้แก่ประชาชนชนให้มีความเข้าใจในการดูแลสุขภาพและป้องกันตนเอง

(2) งานจัดบริการสาธารณสุข

2.1 จัดบริการสาธารณสุขตามโครงการเฉพาะ เป็นงานควบคุมโรคเอดส์และกามโรคนงานวางแผนครอบครัว งานบริการทันตสาธารณสุข งานชันสูตรสาธารณสุข งานหน่วยสาธารณสุขเคลื่อนที่ และงานบริการสาธารณสุขในเรือนจำเป็นต้น

2.2 จัดบริการสาธารณสุขเฉพาะกิจ อาทิ การจัดบริการสาธารณสุขในภาวะฉุกเฉิน การจัดหน่วยปฐมพยาบาล การจัดหน่วยสาธารณสุขเคลื่อนที่เฉพาะกิจและโครงการพิเศษอื่นๆ

(3) งานการมีส่วนร่วมของประชาชน ประสานและร่วมมือกับ ภาคประชาชนและภาคเอกชนในการพัฒนาสถานบริการสาธารณสุขและสนับสนุนการแก้ปัญหาสาธารณสุขในท้องถิ่น โดยองค์กรชุมชนและประชาชน

(4) งานอื่นๆ อาทิ

4.1 ให้การสนับสนุนและร่วมมือกับหน่วยราชการอื่นๆ ตามนโยบายรัฐบาลและการพัฒนาชนบท

4.2 รับผิดชอบงานอื่นที่จังหวัดหรือกระทรวงสาธารณสุขมอบหมาย

ภารกิจสนับสนุน ได้แก่

(1) งานบริหารงานบุคคล โดยดำเนินการบริหารงานบุคคลและการเจ้าหน้าที่ การขอ กำหนดตำแหน่ง การสรรหาบุคคลในตำแหน่ง การบรรจุแต่งตั้ง โยกย้าย พิจารณาความดีความชอบ การดำเนินการตามระเบียบข้อบังคับของข้าราชการพลเรือนฯ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล โดยให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการและให้เกิดความเป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่ทุกระดับ

(2) งานบริหารงบประมาณ โดยดำเนินการบริหารงบประมาณโดยจัดทำคำของบประมาณ ตลอดจนจัดดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชีการตรวจสอบควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณและระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการจัดสรรงบประมาณให้แก่หน่วยงานต่างๆ ในสังกัด ตลอดจนควบคุมการเบิกจ่ายให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ทั้งนี้รวมถึงเงินนอกงบประมาณอื่นๆ

(3) งานบริหารพัสดุ โดยดำเนินการบริหารงานพัสดุให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเงินบำรุง และระเบียบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(4) งานสารบรรณอื่นๆ

(3) ข้อมูลเบื้องต้นของสำนักทางหลวงชนบทที่ 10 จังหวัดเชียงใหม่ กรมทางหลวง

ชนบท

จากเอกสารแนะนำสำนักทางหลวงชนบทที่ 10 จังหวัดเชียงใหม่ กรมทางหลวงชนบท ฉบับปัจจุบัน พ.ศ. 2553 ปรากฏรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตามมาตรา 20 อนุ 7 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 กำหนดให้มีกรมทางหลวงชนบท (Department of Rural Roads) เป็นส่วนราชการระดับกรมในสังกัดกระทรวงคมนาคม โดยให้โอนกิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังบางส่วนที่มีประสิทธิภาพ ความเชี่ยวชาญด้านการก่อสร้างทางและสะพาน จากกรมโยธาธิการ และจากกรมการเร่งรัดพัฒนาชนบท สังกัดกระทรวงมหาดไทย มารวมกันก่อตั้งเป็นกรมทางหลวงชนบท เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2545 โดยกระทรวงคมนาคม ได้ออกกฎกระทรวงกำหนดให้กรมทางหลวงชนบทมีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านทางหลวง การก่อสร้างและบำรุงรักษาทางหลวงให้มีโครงข่ายทางหลวงที่สมบูรณ์ครอบคลุมทั่วประเทศเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัยในการเดินทาง มีพันธกิจในการ

พัฒนาและยกระดับมาตรฐานทางหลวงชนบท เพื่อสนับสนุนการคมนาคมขนส่ง การท่องเที่ยว การพัฒนาชายแดน การพัฒนาเมืองอย่างบูรณาการและยั่งยืน การแก้ไขปัญหาจราจรโดยสร้างทางเชื่อม (Missing Link) ทางเลี่ยง (By-pass) และทางลัด (Shortcut) รวมทั้งเป็นพี่เลี้ยงด้านการพัฒนาทางหลวงท้องถิ่นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำนักทางหลวงชนบทที่ 10 จังหวัดเชียงใหม่ กรมทางหลวงชนบท ตั้งอยู่เลขที่ 264 หมู่ 2 ตำบลน้ำบ่อหลวง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ รับผิดชอบพื้นที่ 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง และแม่ฮ่องสอน มีสัยทัศน์ คือ “ประชาชนร่วมสร้างคุณค่าทางหลวงชนบท ได้ปรากฏประโยชน์สุขประชาชน” และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทางหลวงชนบท รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
2. วิจัยและพัฒนางานก่อสร้างทาง บурณะ และบำรุงรักษาทางหลวงชนบท
3. จัดทำมาตรฐาน และข้อกำหนดทางหลวงชนบทตลอดจนกำกับและตรวจสอบเพื่อให้มีการดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานและข้อกำหนด
4. ฝึกอบรมและจัดทำคู่มือ ตลอดจนให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับวิศวกรรมงานทางแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
5. รวมมือและประสานงานด้านทางกับองค์กรและหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
6. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรมหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

โดยดำเนินการภายใต้แนวคิดในการบริหารจัดการ 6 ประการ ดังต่อไปนี้

1. พัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายทางหลวงชนบทให้สอดคล้องกับนโยบายทิศทางการพัฒนาประเทศ เช่น ก่อสร้างทางเพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ Logistics ยกระดับมาตรฐานทางโดยก่อสร้างถนนลูกรังให้เป็นถนนลาดยางและก่อสร้างทางสนับสนุนยุทธศาสตร์ชายแดน ในพื้นที่ 31 จังหวัดชายแดน
2. เชื่อมต่อโครงสร้างพื้นฐาน และบริการคมนาคมอย่างมีบูรณาการ ได้แก่ ก่อสร้างทางเข้าโครงการพระราชดำริแหล่งท่องเที่ยว ก่อสร้างสะพานในภูมิภาคเพื่อเชื่อมโยงชุมชน ผ่าค้ำน้ำ แก้ไขปัญหาจราจรในปริมณฑลและภูมิภาค โดยแบ่งเป็นโครงการแก้ไขปัญหาจราจรในปริมณฑล และโครงการแก้ไขปัญหาจราจรในภูมิภาค เช่น ก่อสร้างถนนวงแหวนรอบกลางเมืองเชียงใหม่ รวมทั้งทางลัด ทางข้าม และก่อสร้างถนนตามผังเมืองรวมในพื้นที่ 55 จังหวัด 110 สายทาง

3. บำรุงรักษาทางหลวงชนบทที่อยู่ในความรับผิดชอบกว่า 45,000 กิโลเมตร ให้ไร้หลุมบ่อรวมทั้งปรับปรุงจุดเสี่ยงอันตรายต่างๆ กว่า 2,300 แห่ง เพื่อให้ประชาชนเดินทางด้วยความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย

4. ถ่ายทอดความรู้และสนับสนุนแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการก่อสร้างและบำรุงรักษาทาง โดยให้การฝึกอบรมผู้บริหารและช่างท้องถิ่นกว่า 10 หลักสูตร เช่น หลักสูตรการจัดทำและบริหารโครงการก่อสร้าง/การควบคุมการก่อสร้างทางและสะพาน/การบริหารจัดการระบบงานเครื่องจักรกล/การออกแบบและประมาณราคา/การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานงานทาง เป็นต้น

5. ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินภารกิจของกรม เช่น การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตั้งแต่เริ่มโครงการก่อนการก่อสร้าง กำลังก่อสร้าง และเมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จ โดยยึดถือประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตลอดทั้งได้จัดตั้งอาสาสมัครทางหลวงชนบท หรือ อส.ทข. ทั่วประเทศ เพื่อช่วยดูแลถนนและแจ้งข่าวความเสียหายหรือสถานการณ์ภัยพิบัติในพื้นที่กว่า 3,000 คน

6. พัฒนาบุคลากร องค์กรความรู้ กระบวนการ และวิธีการทำงาน โดยการฝึกอบรมข้าราชการกรมทางหลวงชนบทกว่า 150 หลักสูตร

โดยภารกิจของกรมทางหลวงชนบทตามที่กล่าวข้างต้น ล้วนมีส่วนช่วยให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศเจริญเติบโตอย่างมั่นคง และส่งผลโดยตรงต่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชน ทั้งในพื้นที่ชนบทและเมืองอย่างกว้างขวาง ชาวทางหลวงชนบททุกคนต่างมุ่งมั่น จริงจังและจริงจัง ร่วมมือกันสรรสร้างให้การเดินทางของประชาชนมีความรวดเร็ว สะดวก ปลอดภัยในการเดินทาง เพื่อเชื่อมโยงทั่วไทย เชื่อมใจคนทั้งชาติตลอดไป

4.2.2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

(1) ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้สัมภาษณ์

ประชากรเป้าหมายที่จะทำการศึกษาในครั้งนี้ ประกอบด้วย 3 กลุ่ม รวม 42 คน

ประกอบด้วย

1. กลุ่มผู้แทนคณะผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของเทศบาลนครเชียงใหม่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย นายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่ ปลัดเทศบาลนครเชียงใหม่ รองปลัดเทศบาลนครเชียงใหม่ (3 คน) ผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงานในฐานะหัวหน้าหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับการรับโอนภารกิจและอำนาจหน้าที่จากหน่วยงานราชการการทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค, หัวหน้าแขวง จำนวน 4 แขวง บุคลากรผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านารับโอนภารกิจและอำนาจหน้าที่จากหน่วยงานราชการการทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคจำนวน 1 คน และ

บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการขนส่งสาธารณะ จำนวน 2 คน ด้านการสุขภาพและเหตุรำคาญ จำนวน 2 คน และด้านการดูแลและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับการถ่ายโอน จำนวน 2 คน รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 17 คน

กลุ่มบุคคลดังกล่าว มีอายุระหว่าง 29 - 59 ปีโดยประมาณ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป และในกลุ่มนี้มีผู้สำเร็จการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรีถึง 12 คน และยังเป็นกลุ่มบุคคลที่ผ่านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของตนเองในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไปจนถึง 36 ปี โดยเฉพาะในส่วนของผู้บริหารเทศบาลนครเชียงใหม่ นั้น จะรับทราบข้อมูลครอบคลุมในทุกรายละเอียดแต่ละด้านของเนื้อหาที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา และในส่วนของผู้ปฏิบัติงานในแต่ละด้านนั้นก็จะสามารถให้ข้อมูลเชิงลึก โดยเฉพาะข้อมูลเชิงลึกของแต่ละภารกิจที่ปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนการปฏิบัติ และยังเป็นบุคลากรกลุ่มที่เป็นผู้ให้บริการแก่ประชาชน ซึ่งย่อมจะได้รับทราบระดับความพึงพอใจ สภาพปัญหา ความต้องการ ข้อเสนอแนะ ข้อร้องเรียน จุดแข็งและจุดอ่อนในการปฏิบัติงานของเทศบาลนครเชียงใหม่ในแต่ละด้าน ดังนั้นในภาพรวมกลุ่มบุคคลดังกล่าวจึงสามารถให้ข้อมูลประกอบกันได้ค่อนข้างจะครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวิจัยตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของเนื้อหาการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ และยังสามารถให้ข้อมูลในมิติของหน่วยงานที่มีการประสานการปฏิบัติงานร่วมกัน และภาคประชาชนที่มาติดต่อขอรับบริการ ได้อีกด้วย ซึ่งย่อมจะส่งผลให้การศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับ ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของเทศบาลนครเชียงใหม่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ที่เกิดจากการทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และพื้นที่ระหว่างเทศบาลนครเชียงใหม่กับหน่วยงานต่างๆ รวมถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ตามขอบเขตของเนื้อหาที่ต้องการวิจัยซึ่งประกอบด้วย 3 ประเด็นด้วยกัน ได้แก่ ประเด็นเรื่องการให้บริการด้านขนส่งสาธารณะ ประเด็นเรื่องการจัดการปัญหาด้านการสุขภาพและเหตุรำคาญ และประเด็นเรื่องการจัดการปัญหาด้านการร้องเรียนด้านการชำรุดของโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เป็นไปได้อย่างลึกซึ้งและสะดวกมากยิ่งขึ้น ซึ่งย่อมจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยในอีกแง่มุมหนึ่ง

2. กลุ่มผู้แทนหน่วยงานที่มีการประสานการปฏิบัติงานร่วมกัน ได้แก่ผู้แทนจากองค์กรตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับเทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 2 คน ผู้แทนจากอำเภอเมืองเชียงใหม่ จำนวน 2 คน ผู้แทนจากกรมทางหลวงชนบท จำนวน 2 คน ผู้แทนจากกรมการขนส่งทางบก จำนวน 2 คน และผู้แทนจากกรมโยธาธิการและผังเมือง จำนวน 2 คน รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 10 คน

กลุ่มบุคคลดังกล่าว มีอายุระหว่าง 35 - 56 ปี โดยประมาณ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป โดยกลุ่มบุคคลเหล่านี้นอกจากจะเป็นบุคลากรจากหน่วยงานที่มีการประสานการ

ปฏิบัติงานร่วมกับเทศบาลนครเชียงใหม่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจต่างๆ ตามอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน ตามขอบเขตของเนื้อหาการวิจัยในด้านต่างๆ เพื่อให้บริการแก่ประชาชนแล้ว ยังเป็นเสมือนพี่เลี้ยงซึ่งสามารถให้คำแนะนำด้านการประสานงานและการปฏิบัติงานให้แก่บุคลากรของเทศบาลนครเชียงใหม่ โดยเฉพาะในระดับผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งย่อมจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะส่วนราชการซึ่งเกิดขึ้นมาภายหลังหน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ไม่มากก็น้อย อย่างไรก็ตามหลักการดังกล่าวตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นอิสระและการมีสถานะเป็นนิติบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้กลุ่มบุคคลดังกล่าวนี้ เป็นผู้ที่อยู่ในหน่วยงานที่ผ่านการปฏิบัติภารกิจหลายๆ ด้านมาก่อนที่จะมีการถ่ายโอนภารกิจและอำนาจหน้าที่ให้แก่เทศบาลนครเชียงใหม่ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งอื่นๆ และเป็นกลุ่มบุคคลที่มีการประสานการปฏิบัติงานร่วมกันภายหลังการถ่ายโอนภารกิจและอำนาจหน้าที่ดังกล่าว จึงย่อมเป็นกลุ่มบุคคลที่จะสามารถให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย เพื่อให้รายละเอียดของเนื้อหาที่มีความครอบคลุม ชัดเจน และรอบด้านมากยิ่งขึ้น

3. กลุ่มผู้แทนภาคประชาชนที่มาติดต่อขอรับบริการด้านการขนส่งสาธารณะ ด้านการสุขภาพและเหตุรำคาญ และด้านการร้องเรียนด้านการชำรุดของโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ด้านละ 5 คน รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 15 คน

กลุ่มบุคคลดังกล่าว มีอายุระหว่าง 20 - 62 ปีโดยประมาณ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการติดต่อขอรับบริการในแต่ละด้านตามขอบเขตของเนื้อหาการวิจัย โดยผู้วิจัยได้เลือกที่จะทำการสัมภาษณ์บุคคลที่เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ และผ่านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้บริหารหรือสมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ทุกคน เพื่อให้เป็นผู้ที่ผ่านประสบการณ์ในการรับบริการด้านต่างๆ และรับทราบข้อมูลประเด็นปัญหาในการปฏิบัติงานหรือการรับบริการด้านต่างๆ ภายใต้การให้บริการของเทศบาลนครเชียงใหม่ และมีฐานะที่มากพอ และการเป็นประชาชนในท้องถิ่น ย่อมมีความปรารถนาที่จะพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาในท้องถิ่นของตนเองมากกว่าบุคลากรจากภายนอก จึงย่อมสามารถให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการให้บริการของเทศบาลนครเชียงใหม่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นได้ต่อไป โดยขึ้นอยู่กับบริบทแวดล้อมในการปฏิบัติงาน เช่น ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง งบประมาณ และอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานด้วย เป็นต้น ซึ่งจากการสัมภาษณ์ กลุ่มบุคคลดังกล่าวนี้ ได้ให้ข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในแต่ละด้าน ที่จะ เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาการให้บริการของเทศบาลนครเชียงใหม่ ตามขอบข่ายของเนื้อหาของ การวิจัย ซึ่งรายละเอียดจะได้กล่าวถึงในเนื้อหาส่วนต่อไป

(2) ข้อมูลเบื้องต้นด้านภารกิจและอำนาจหน้าที่ของเทศบาลนครเชียงใหม่เกี่ยวกับประเด็นการวิจัย

ก่อนที่จะเข้าสู่เนื้อหาข้อมูลเบื้องต้นด้านภารกิจและอำนาจหน้าที่ของเทศบาลนครเชียงใหม่เกี่ยวกับการให้บริการด้านการขนส่งสาธารณะ การจัดการปัญหาด้านการสุขาภิบาลและเหตุรำคาญ และการจัดการปัญหาด้านการร้องเรียนด้านการชำรุดของโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ นั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลสำคัญแก่ผู้วิจัยว่าอำนาจหน้าที่ของเทศบาลนครเชียงใหม่ เป็นไปตามกฎหมายหลัก 2 ฉบับ ได้แก่ อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามพระราชบัญญัติเทศบาลและที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 และอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มีเนื้อหาดังต่อไปนี้ (อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามพระราชบัญญัติเทศบาลและที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546

1. มีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

เทศบาลตำบล ข้อ (1) - (9)

- (1) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- (2) ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
- (3) รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (4) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- (5) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
- (6) ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
- (7) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- (8) บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
- (9) หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

เทศบาลเมือง ข้อ (1) - (16)

มีหน้าที่เช่นเดียวกับเทศบาลตำบลตามข้อ (1) - (9) และมีหน้าที่เพิ่มอีก ดังต่อไปนี้

- (10) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
- (11) ให้มีโรงฆ่าสัตว์
- (12) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนเจ็บไข้
- (13) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
- (14) ให้มีและบำรุงส้วมสาธารณะ
- (15) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

(16) ให้มีการดำเนินกิจการโรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อท้องถิ่น

เทศบาลนคร ข้อ (1) - (23)

มีหน้าที่เช่นเดียวกับเทศบาลเมืองตามข้อ (1) - (16) และมีหน้าที่เพิ่มอีก ดังต่อไปนี้

(17) ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก

(18) กิจการอื่นซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข

(19) การควบคุมสุขลักษณะและการอนามัยในร้านจำหน่ายอาหาร โรงมหรสพ และสถาน

บริการอื่น

(20) จัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม

(21) จัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ

(22) การวางผังเมืองและการควบคุมการก่อสร้าง

(23) ส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว

2. มีหน้าที่อาจจัดทำกิจการใดๆ ในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

เทศบาลตำบล

(1) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา

(2) ให้มีโรงฆ่าสัตว์

(3) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม

(4) ให้มีสุสานและฌาปนสถาน

(5) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร

(6) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้

(7) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

เทศบาลเมือง

(1) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม

(2) ให้มีสุสานและฌาปนสถาน

(3) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร

(4) ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก

(5) ให้มีและบำรุงโรงพยาบาล

(6) ให้มีการสาธารณสุข

(7) จัดทำกิจการซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข

(8) จัดตั้งและบำรุงโรงเรียนอาชีวศึกษา

(9) ให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬาและพลศึกษา

- (10) ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะสวนสัตว์และสถานพักผ่อนหย่อนใจ
- (11) ปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรมและรักษาความสะอาดเรียบร้อยของท้องถิ่น
- (12) เทศพาณิชย์

เทศบาลนคร

อาจทำกิจการอื่นๆ เช่นเดียวกับเทศบาลเมืองตาม ข้อ (1) - (12) (อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542)

1. เทศบาลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองดังนี้ (มาตรา 16)

- (1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- (2) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- (3) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้ามและที่จอดรถ
- (4) การสาธารณสุขูปโภคและการก่อสร้างอื่นๆ
- (5) การสาธารณสุขการ
- (6) การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
- (7) การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
- (8) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (9) การจัดการศึกษา
- (10) การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และ

ผู้ด้อยโอกาส

(11) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และ วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

- (12) การปรับปรุงแหล่งแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- (13) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- (14) การส่งเสริมการกีฬา
- (15) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- (16) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- (17) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- (18) การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- (19) การสาธารณสุขการอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล

(20) การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
 (21) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
 (22) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
 (23) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและการอนามัย โรงมหรสพ
 และสาธารณสถานอื่นๆ

(24) การจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน
 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(25) การผังเมือง

(26) การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร

(27) การดูแลรักษาที่สาธารณะ

(28) การควบคุมอาคาร

(29) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(30) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษา
 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

(31) กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการ
 ประกาศกำหนด

2. อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามข้อ 1. จะต้องดำเนินการตาม “แผนปฏิบัติการกำหนด
 ขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3. การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามพระราชบัญญัติเทศบาล และตาม
 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้อง
 เป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการ
 มีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง
 การตรวจสอบและการประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ทั้งนี้การรับโอนภารกิจและอำนาจหน้าที่จากหน่วยงานต่างๆ ของเทศบาลนครเชียงใหม่ใน
 ด้านการให้บริการด้าน การขนส่งสาธารณะ , การจัดการปัญหาด้านการสุขาภิบาลและเหตุรำคาญ
 และการจัดการปัญหาด้านการร้องเรียนด้านการชำรุดของโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ นั้น ย่อมมีความ
 สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวทั้ง 2 ฉบับ โดยมีรายละเอียดของการรับโอน
 ดังต่อไปนี้

ด้านการให้บริการ ด้านการขนส่งสาธารณะ เป็นอำนาจหน้าที่ซึ่งเกิดขึ้นจากกฎหมาย 2
 ฉบับดังที่ได้กล่าวถึงไปแล้วข้างต้น ซึ่งได้แก่ อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามพระราชบัญญัติเทศบาล

และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 และอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามพระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยใน ขั้นตอนของการดำเนินการ เทศบาลนครเชียงใหม่ได้จัดตั้งหน่วยงานขึ้นทำหน้าที่ในการควบคุมดูแล กิจขนส่งสาธารณะโดยเฉพาะ ได้แก่งานกิจการขนส่งสาธารณะ มีการจัดเตรียมยานพาหนะ (รถเมล์) บุคลากร งบประมาณสนับสนุนตลอดทุกปีงบประมาณ รวมถึงเส้นทางกรวาง ซึ่งอยู่ภายในเขต เทศบาลนครเชียงใหม่ เป็นหลัก และได้ออกให้บริการแก่ประชาชนมาระยะหนึ่งแล้ว เพื่อเป็นการ ให้บริการประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ประชาชนที่เข้ามาทำงานภายในเขต เทศบาลนครเชียงใหม่ และประชาชนทั่วไป และยังเป็นช่องทางในการลดปัญหาจราจรติดขัดเนื่องจา การใช้รถส่วนตัวได้อีกทางหนึ่ง

ด้านการให้บริการด้านการจัดการปัญหาด้านการสุขาภิบาลและเหตุรำคาญ เป็นอำนาจ หน้าที่ซึ่งเกิดขึ้นจากกฎหมาย 2 ฉบับดังที่ได้กล่าวถึงไปแล้วข้างต้น ซึ่งได้แก่ อำนาจหน้าที่ของ เทศบาลตามพระราชบัญญัติเทศบาลและที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 และอำนาจหน้าที่ ของเทศบาลตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยในขั้นตอนของการดำเนินการ เทศบาลนครเชียงใหม่ได้กำหนด กฎหมายลูกในลักษณะของเทศบัญญัติเพื่อบังคับใช้ภายในเขตพื้นที่เทศบาลนครเชียงใหม่ด้านแนว ทางการปฏิบัติ ขั้นตอนกระบวนการ และบทลงโทษผู้กระทำผิด เป็นต้น เพื่อเป็นเครื่องมือในการลง พื้นที่ปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง และเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติด้านการบริหาร จัดการด้านสุขาภิบาลและเหตุรำคาญภายในเขตพื้นที่เทศบาลนครเชียงใหม่

ด้านการให้บริการด้านการจัดการปัญหาด้านการร้องเรียนด้านการชำรุดของโครงสร้าง พื้นฐานต่างๆ ก็เป็นอำนาจหน้าที่ซึ่งเกิดขึ้นจากกฎหมาย 2 ฉบับดังที่ได้กล่าวถึงไปแล้วข้างต้น ซึ่ง ได้แก่ อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามพระราชบัญญัติเทศบาลและที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 และอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เช่นกัน โดยเทศบาลนครเชียงใหม่ ได้จัดสรร งบประมาณในการดำเนินการดังกล่าวอย่างต่อเนื่องในทุกปีงบประมาณ โดยทั้งนี้ จะมีหน่วยงาน ราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่ถ่ายโอนโครงสร้างพื้นฐานให้อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาล นครเชียงใหม่เป็นระยะ อาทิ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 107 สายเชียงใหม่แมริม ระยะทางประมาณ 0.872 กิโลเมตร (หน้ามหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่) และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1006 สาย เชียงใหม่สันกำแพง (หน้าสถานีรถไฟ เชียงใหม่) ระยะทางประมาณ 0.554 กิโลเมตร เมื่อเดือน กันยายน พ.ศ. 2546 ถนนภายในสนามกีฬาเทศบาลนครเชียงใหม่ พร้อมลานจอดรถ ความยาว ประมาณ 0.7 กิโลเมตร เพื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2549 สถานีขนส่งผู้โดยสาร 2 แห่ง ได้แก่

สถานีขนส่งช้างเผือก และ สถานีขนส่งอาเขต พร้อมพนักงานประจำแห่งละ 7 คน เมื่อวันที่ 30 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2551 และขณะนี้อยู่ระหว่างขั้นตอนของการรับโอนถึงเก็บน้ำขนาดเล็กภายใน บริเวณโรงเรียนวัดช่วงสิงห์ ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งลักษณะดังกล่าวส่งผลให้เกิดภารกิจด้านการบริหารจัดการ โครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ รวมถึงข้อจำกัดในด้านงบประมาณเป็นอย่างมาก โดยรายละเอียดจะได้กล่าวถึงในส่วนต่อไป

(3) ประเด็นปัญหาด้านการให้บริการด้านการขนส่งสาธารณะ

จากการสัมภาษณ์สามารถสรุปรายละเอียด แนวทางปฏิบัติ และขั้นตอนในการปฏิบัติงาน เกี่ยวกับการให้บริการด้านการขนส่งสาธารณะได้ดังต่อไปนี้

เทศบาลนครเชียงใหม่ ได้ดำเนินการขออนุญาตประกอบกิจการขนส่งมวลชนจาก คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดกรมการขนส่งทางบก ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน มีขนส่งจังหวัดเชียงใหม่เป็นกรรมการและเลขานุการ และมีนายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่เป็นกรรมการร่วมอยู่ด้วย มีการจัดการประชุมเพื่อหารือเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาด้านการขนส่งและแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวภายในจังหวัดขึ้นทุกเดือนใบอนุญาตที่ คณะกรรมการดังกล่าวออกให้แก่ผู้ประกอบการจะมีอายุ 7 ปี และเทศบาลนครเชียงใหม่ได้จัดตั้ง หน่วยงานขึ้นทำหน้าที่ในการควบคุมดูแลกิจการขนส่งสาธารณะโดยเฉพาะ ได้แก่ งานกิจการขนส่ง สาธารณะ มีการจัดเตรียมยานพาหนะ (รถเมล์) บุคลากร งบประมาณสนับสนุนตลอดทุก ปีงบประมาณ รวมถึงเส้นทางกรวิ่ง ซึ่งอยู่ภายในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เป็นหลัก เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนทั่วไปและนักท่องเที่ยว โดยมีเส้นทางเดินรถที่ได้รับอนุญาต จำนวน 5 เส้นทาง ในลักษณะของเส้นทางเดินรถประจำทาง ดังต่อไปนี้

(1) เส้นทางเดินรถสายเคหะหนองหอย - ป. พัน 7 เดินทางผ่าน ชนาคารออมสินสาขา หนองหอย การไฟฟ้าบ้านเด่น เอื้อนโบราณ บ้านสมิบัติ โรงเรียนเชียงใหม่คริสเตียน เดอะริสอร์ท โลตัสคำเที่ยง โรงเรียนวัดช่วงสิงห์ ตลาดบริบูรณ์ สวนหลวง ร.9 สนามกอล์ฟลานนา ศาลากลาง จังหวัด เชียงใหม่ และค่าย ป.พัน 7 ตามลำดับ

(2) เส้นทางเดินรถสายรอบเมืองวนซ้ายขวา เดินทางผ่าน ท่ารถอาเขต คาร์ฟูร์ โรงเรียน มงฟอร์ตมัธยมสี่แยกหนองหอย ชาติกุศล ตลาดหนองหอยสะพานนวิรัฐ สะพานนครพิงค์ กาดหลวง พุทธสถาน ประตู่ท่าแพ โรงเรียนพณิชยการ เชียงใหม่ ถนนราชวิถี โรงเรียนยุพราช สยามทีวี ไอคอนขนส่งช้างเผือก ราชภัฏเชียงใหม่ ศูนย์คอมพิวเตอร์ CM ช่วงสิงห์ สหพานิช ป.พัน 7 ศาลา กลางจังหวัดเชียงใหม่ และสนามกีฬา 700 ปี ตามลำดับ

(3) เส้นทางเดินรถสายสถานีขนส่งอาเขต - เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี มีด้วยกัน 2 เที่ยว ได้แก่ (เที่ยวไป) เดินทางผ่าน สถานีขนส่งอาเขต โรงเรียนดาราวิทยาลัย โรงพยาบาลแมคคอร์มิค

โรงเรียนปรีณีสรรยเฮลล์ สะพานนครพิงค์ เทศบาลนครเชียงใหม่ ตลาดวโรรส ช่วงประตูท่าแพ พณิชยการเชียงใหม่ นิคมพานิชาขาคำเนิน วัดพันอ้น สถานีตำรวจกองเมือง วัดพระสิงห์ ถนนสามล้าน ตลาดประตูเชียงใหม่ ถนนวัวลาย ศูนย์วัฒนธรรมเชียงใหม่ เซ็นทรัลแอร์พอร์ต ท่าอากาศยานเชียงใหม่ โลตัสสาขาหางดง สำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่ สามแยกสะเมิง และเชียงใหม่ไนท์ซาฟารี ตามลำดับ (เที่ยวกลับ ซึ่งจะมีสถานที่แตกต่างจากเที่ยวไปในบางจุด) เดินทางผ่าน เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี สามแยกสะเมิง สำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่ โลตัสสาขาหางดง เซ็นทรัลแอร์พอร์ต ท่าอากาศยานเชียงใหม่ ศูนย์วัฒนธรรมเชียงใหม่ ตลาดประตูเชียงใหม่ โรงเรียนพุทธโสภณ วัดเจดีย์หลวง อนุสาวรีย์สามกษัตริย์ โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย ถนนราชวิถี ตลาดสมเพ็ชร บริษัทสหพานิช ซ้างม่อย แยกราชวงศ์ ปิมน้ำมันเอสโซ่ท้ายวัง เทศบาลนครเชียงใหม่ สะพานนครพิงค์ ถนนแก้วนครรัฐ โรงเรียนปรีณีสรรยเฮลล์ โรงพยาบาลแมคคอร์มิค และสถานีขนส่งอาเขต ตามลำดับ

(4) เส้นทางเดินรถสายเวียงกุมกาม - สวนสัตว์เชียงใหม่ มีด้วยกัน 2 เที่ยว ได้แก่ (เที่ยวไป) เดินทางผ่าน เวียงกุมกาม สถานีตำรวจภูธรภาค 5 ตลาดหนองหอย โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย โรงแรมลานนาพาเลซ ถนนช้างคลาน โรงแรมเชียงใหม่พลาซ่า จวนผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ช่วงท่าแพ ตลาดสมเพชร ประตูช้างเผือก ประตูสวนดอก โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ โรงพยาบาลเชียงใหม่ราม กาดสวนแก้ว วิทยาลัยสารพัดช่าง โรงแรมเชียงใหม่ภูคำ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชมงคล สถานีตำรวจภูพิงค์ และสวนสัตว์เชียงใหม่ ตามลำดับ (เที่ยวกลับ ซึ่งจะมีสถานที่แตกต่างจากเที่ยวไปในบางจุด) เดินทางผ่าน สวนสัตว์เชียงใหม่ สถานีตำรวจภูพิงค์ มหาวิทยาลัยราชมงคล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โรงแรมเชียงใหม่ภูคำ วิทยาลัยสารพัดช่าง กาดสวนแก้ว ประตูช้างเผือก วัดชัยศรีภูมิ ถนนช้างม่อย ตลาดวโรรส พุทธสถานเชียงใหม่ ไนท์บาซาร์ ถนนช้างคลาน โรงแรมลานนาพาเลซ โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย สะพานเม้งราย ตลาดหนองหอย แยกหนองหอย ถนนหนองหอยเวียงกุมกาม วัดเจดีย์เหลี่ยม และเวียงกุมกาม ตามลำดับ

(5) เส้นทางเดินรถสายสถานีรถไฟ - เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี มีด้วยกัน 2 เที่ยว ได้แก่ (เที่ยวไป) เดินทางผ่าน สถานีรถไฟเชียงใหม่ ไพรณีย์สันป่าข่อย ตลาดสันป่าข่อย สะพานนครรัฐ พุทธสถานเชียงใหม่ ช่วงประตูท่าแพ โรงเรียนพณิชยการเชียงใหม่ สี่แยกสมเพชร โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ วัดพระสิงห์ ถนนสามล้าน ซอย 1 โรงเรียนสอนคนตาบอด สวนบวหาด โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ วัดสวนดอก ตลาดต้นพะยอม ถนนเลียบบคลองชลประทาน คณะสัตวแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ตลาดแม่เหียะและเชียงใหม่ไนท์ซาฟารี ตามลำดับ (เที่ยวกลับ ซึ่งจะมีสถานที่แตกต่างจากเที่ยวไปในบางจุด) เดินทางผ่าน เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี ตลาดแม่เหียะ ถนนเลียบบคลองชลประทาน ตลาดต้นพะยอม

โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ วัดผาป่อง โรงเรียนหอพระ วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ วิทยาลัยอาชีวศึกษา โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย ลีแยกกลางเวียง ช่วงประตูท่าแพ ตลาดสมเพชร โรงเรียนพาณิชย์การเชียงใหม่ วัดพุกช้าง สุริวงค์บู้คเซ็นเตอร์ แยกแสงตะวัน โรงแรมเชียงใหม่พลาซ่า โรงแรมพรพิงค์ สะพานนวรัฐ ตลาดสันป่าข่อย และสถานีรถไฟเชียงใหม่ ตามลำดับ

ทั้งนี้ ในส่วนของลักษณะและปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และพื้นที่ด้านการขนส่งสาธารณะ และผลกระทบที่มีต่อการปฏิบัติงานของเทศบาลนครเชียงใหม่ นั้น ได้แก่ ประเด็นปัญหาดังต่อไปนี้

เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่าในเขตจังหวัดเชียงใหม่เชียงใหม่ นั้น มีองค์กรเอกชนที่ได้รับการอนุญาตให้ประกอบกิจการขนส่งสาธารณะอยู่เป็นจำนวนมาก จากกรมการขนส่งทางบก โดยคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งภาคเอกชนที่ได้รับใบอนุญาตและอาจกล่าวได้ว่าเป็นผู้ได้รับสัมปทานในการประกอบอาชีพดังกล่าวในเขตตัวเมืองเชียงใหม่ ได้แก่ กลุ่มสหกรณ์ล้านนาเดินรถ หรือ “รถแดง” ซึ่งมีการรวมตัวเป็นกลุ่มก้อนที่มีความเหนียวแน่นมาก ดังนั้น การเกิดขึ้นของโครงการขนส่งมวลชนของเทศบาลนครเชียงใหม่ ทั้งที่เป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะเกิดปัญหากระทบกระทั่งกันในเรื่องของการทับซ้อนกันของเส้นทางเดินรถในบางกรณี เนื่องจากเส้นทางเดินรถ (ไม่ประจำทาง) ของกลุ่มรถแดงก็จะอยู่ภายในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่และเทศบาลนครเชียงใหม่เกิดผลกระทบต่อรายได้ในการประกอบการของทั้ง 2 ฝ่ายทันที ทั้งที่การให้บริการที่มีความหลากหลายน่าจะถือได้ว่าเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในแง่ของทางเลือกที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น และถึงแม้ว่าทั้ง 2 ฝ่ายจะมีความแตกต่างกันในลักษณะของเส้นทางให้บริการ กล่าวคือ รถเมล์ของเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นประเภทรถประจำทาง ส่วนรถแดงเป็นประเภทรถไม่ประจำทาง ซึ่งสภาพปัญหาในลักษณะดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นถึงการทับซ้อนกันระหว่างอำนาจหน้าที่และพื้นที่ของขนส่งจังหวัดเชียงใหม่กับเทศบาลนครเชียงใหม่อย่างเห็นได้ชัด ซึ่งประเด็นปัญหาดังกล่าวได้เบาบางลงหลังจากที่รถบริการของเทศบาลนครเชียงใหม่หลายคันเกิดการชำรุดและรอซ่อมแซมในการซ่อมแซม จึงส่งผลให้มีจำนวนรถบริการที่ลดลง จึงส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการรถแดง แต่ประเด็นปัญหาดังกล่าวอาจเกิดขึ้นอีกครั้ง ภายหลังจากที่เทศบาลนครเชียงใหม่สามารถจัดสรรงบประมาณในการซ่อมบำรุงรถเมล์ได้อย่างเพียงพอในอนาคตและในส่วนของแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปเป็นข้อๆ ตามลำดับได้ ดังต่อไปนี้

ประการแรก ได้แก่ ควรมีการจัดประชุมเพื่อให้เกิดการปรึกษาระหว่างทุกฝ่ายเกี่ยวกับเส้นทางเดินรถของผู้ประกอบการทั้ง 2 ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อแสวงหาแนวทางการ

ดำเนินการและเส้นทางที่ส่งผลกระทบต่อกันให้น้อยที่สุด เพื่อคงไว้ซึ่งทางเลือกในการรับบริการของประชาชน และเพื่อให้ผู้ประกอบการทุกฝ่ายสามารถดำรงอยู่ได้

ประการต่อมา ได้แก่ การให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้นในการจัดบริการขนส่งมวลชนในเขตพื้นที่ของตนเอง เนื่องจากอำนาจหน้าที่ดังกล่าวก็ได้ระบุไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว ซึ่งอาจรวมถึงการให้ผู้ประกอบการในเขตพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องยื่นขอใบอนุญาตจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดสรรเส้นทางบริการให้บริการแก่ผู้ประกอบการทุกประเภทได้อย่างสะดวก และลงตัวมากยิ่งขึ้น โดยกรมการขนส่งทางบกอาจปรับเปลี่ยนอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวเป็นการให้คำแนะนำและความรู้ เทคนิค วิธีการ กระบวนการ รวมถึงกำกับดูแลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

(4) ประเด็นปัญหาด้านการจัดการปัญหาด้านการสุขาภิบาลและเหตุรำคาญ

จากการสัมภาษณ์สามารถสรุปรายละเอียด แนวทางปฏิบัติ และขั้นตอนในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้บริการด้านการให้บริการด้านการจัดการปัญหาด้านการสุขาภิบาลและเหตุรำคาญ ได้ดังต่อไปนี้

เทศบาลนครเชียงใหม่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้บริการด้านการให้บริการด้านการจัดการปัญหาด้านการสุขาภิบาลและเหตุรำคาญ ภายใต้ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำนวน 4 ฉบับดังต่อไปนี้

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ซึ่งมีเจตนารมณ์ที่จะกระจายอำนาจให้หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นสามารถควบคุม ดูแล เพื่อคุ้มครองประชาชนด้านสุขลักษณะและอนามัยสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการและการกระทำทุกอย่างที่มีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน โดยได้บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดการและควบคุมดูแลกิจการตลาด ร้านจำหน่ายอาหาร แผงลอยจำหน่ายอาหาร หรือกิจการประกอบการจำหน่ายอาหารในที่สาธารณะ เพื่อให้ประชาชนได้บริโภคอาหารที่สะอาด ปลอดภัย โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นเพื่อให้มีผลบังคับใช้ภายในเขตท้องถิ่น และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ (นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) มีอำนาจในการอนุญาตหรือไม่อนุญาตการประกอบกิจการตลาด ร้านจำหน่ายอาหาร และแผงลอยจำหน่ายอาหาร รวมทั้งมีอำนาจในการออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการดังกล่าวแก้ไขปรับปรุงกิจการ หยุดกิจการ พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการ เป็นต้น

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งมีเจตนารมณ์ที่จะให้เป็นประโยชน์ในการควบคุมอาหารให้มีคุณภาพและปลอดภัยต่อผู้บริโภค โดยควบคุมและกำหนดประเภทและลักษณะอาหาร

มาตรฐานการผลิต การขออนุญาต การแสดงฉลากและบรรจุภัณฑ์ รวมถึงการควบคุมการผลิตเพื่อจำหน่ายและการนำเข้าอาหารต่างๆ โดยอาหารตามกฎหมายฉบับนี้ หมายถึง วัตถุทุกชนิดที่คนกินดื่ม หรือนำเข้าสู่ร่างกาย รวมถึงวัตถุที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหาร วัตถุเจือปนอาหาร สี เครื่องปรุงต่างๆ แต่ไม่รวมถึงยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท หรือยาเสพติดให้โทษ โดยทั้งนี้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตเพื่อจำหน่ายที่คาบเกี่ยวระหว่างอาหารและยา สำนักงานอาหารและยาได้กำหนดแนวทางในการพิจารณา ได้แก่ จะต้องมีส่วนประกอบใช้เป็นอาหาร มีปริมาณการใช้ที่ไม่ถึงขนาดที่จะใช้ในการป้องกัน บำบัด หรือรักษาโรค และการแสดงข้อความในฉลากและการโฆษณาจะต้องไม่มีการแสดงสรรพคุณในการป้องกัน บรรเทา บำบัด และรักษาโรคต่างๆ

พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 ซึ่งมีเจตนารมณ์ที่จะมุ่งเน้นให้มีการดูแล การรักษาความสะอาดของสถานที่ต่างๆ รวมทั้งสถานที่สาธารณะ ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดการ ควบคุม ดูแล สถานที่ต่างๆ อาทิ สิ่งปลูกสร้างหรือสถานที่สาธารณะ อาคาร ถนน แม่น้ำ ลำคลอง แหล่งน้ำสาธารณะต่างๆ ต้นไม้ รวมถึงการจัดการมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่เกิดจากอาคาร บ้านเรือน และสถานประกอบการต่างๆ อาทิ ตลาด ร้านอาหาร แผงลอยจำหน่ายอาหาร ให้มีความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย

พระราชบัญญัติควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ. 2523 ซึ่งมีเจตนารมณ์ที่จะควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อต่างๆ และให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อต่างๆ

นอกจากนี้ตามอำนาจและหน้าที่ของเทศบาลนครเชียงใหม่ที่ได้รับการถ่ายโอนตามพระราชบัญญัติเทศบาลและที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ยังมีหน้าที่ในการเฝ้าระวังทางสาธารณสุข โดยการเฝ้าระวังตามความหมายของกระทรวงสาธารณสุข มี 3 ลักษณะ ได้แก่ การเฝ้าระวังเฉพาะบุคคล การเฝ้าระวังโรค และการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา

การเฝ้าระวังเฉพาะบุคคล เป็นการติดตามและเฝ้าระวังผู้สัมผัสโรคว่าจะเกิดการป่วยจากโรคที่สัมผัสหรือไม่ เพื่อให้สามารถรักษาได้ทันทั่วถึง และเป็นการป้องกันมิให้เกิดการระบาดของโรค ต่อไป

การเฝ้าระวังโรค เป็นการติดตามการเกิดโรคบางโรคที่สำคัญ อาทิ เป็นโรคที่มีความรุนแรงมาก หรือมีแนวโน้มที่จะพบมากขึ้น หรือมีศักยภาพในการแพร่ระบาดสูง เพื่อให้ทราบถึงขนาดของสภาพปัญหา ลักษณะการกระจายตัวของโรค รวมถึงความผิดปกติและแนวโน้มการเกิดโรคนั้นๆ

การเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา เป็นการติดตามเพื่อให้ทราบลักษณะการเกิดการกระจายโรคภัยไข้เจ็บและเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพอนามัยของประชาชน เพื่อให้ได้ข้อมูลรายและเอียดเกี่ยวกับบุคคล สถานที่ ระยะเวลา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาระบาดวิทยาของโรคหรือเหตุการณ์ต่างๆ เหล่านี้

นอกจากนี้ยังมีการเฝ้าระวังทางการสุขาภิบาลอาหาร ซึ่งหมายถึงการติดตาม เฝ้าสังเกต และศึกษาสภาวะความสะอาดปลอดภัยของอาหารและโรค ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากสภาวะอาหารไม่ได้ตามหลักการทางระบาดวิทยา โดยติดตาม สังเกต และเก็บข้อมูลการเกิดโรค ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดโรค ปัจจัยที่มีผลต่อการกระจายตัวของโรค เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ให้ทราบสาเหตุและปัจจัยของการเกิดโรค เพื่อแสวงหาแนวทางในการป้องกันควบคุมโรค ต่อไป

โดยการเฝ้าระวังทางการสุขาภิบาลอาหาร มี 3 ด้าน ได้แก่ การเฝ้าระวังทางกายภาพ หมายถึง การเฝ้าระวังสภาพและมาตรฐานสุขาภิบาลอาหารของสถานประกอบการ แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจเฝ้าระวังไปให้คำแนะนำเพื่อการปรับปรุงแก่สถานประกอบการให้ถูกหลักสุขาภิบาลอาหารต่อไป เพื่อลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคที่เกิดจากอาหารและน้ำ การเฝ้าระวังทางชีวภาพ หมายถึง การเฝ้าระวังการปนเปื้อนของเชื้อโรคในอาหาร ภาชนะ อุปกรณ์ และมือของผู้สัมผัสอาหาร โดยอุปกรณ์ เครื่องมือ และความชำนาญของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ลงพื้นที่ปฏิบัติงาน และการเฝ้าระวังทางเคมี หมายถึง การเฝ้าระวังการปนเปื้อนของสารเคมีในอาหาร โดยอุปกรณ์ เครื่องมือ และความชำนาญของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ลงพื้นที่ปฏิบัติงาน เช่นกัน

นอกจากนี้การเฝ้าระวังทางการสุขาภิบาลอาหาร มี 2 ประเภท ได้แก่ การเฝ้าระวังในภาวะปกติและการเฝ้าระวังในภาวะเกิดการระบาดของโรค โดยการพิจารณาสอบสวนโรคจะดำเนินการในภาวะปกติ โดยจะมีการสอบสวนผู้ป่วยเฉพาะราย และการสอบสวนการระบาด เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่จะนำมาซึ่งการป้องกันและควบคุมโรคในสถานการณ์เฉพาะหน้าและระยะยาวต่อไป และในส่วนของวิธีการและขั้นตอนในการดำเนินการด้านการให้บริการด้านการจัดการปัญหาด้านการสุขาภิบาลและเหตุรำคาญนั้น สามารถสรุปรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

การออกตรวจด้านสุขาภิบาลของผู้ประกอบการในพื้นที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาลนครเชียงใหม่ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่อยู่แล้วตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องดังที่ได้กล่าวถึงไปแล้วข้างต้น มี 2 ลักษณะ ได้แก่ การออกตรวจเพื่อควบคุมตามอำนาจหน้าที่ และการออกตรวจควบคุมเมื่อมีข้อร้องเรียนหรือหนังสือสั่งการ หรือหนังสือประสานงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การกำหนดเทศบัญญัติเทศบาลนครเชียงใหม่ด้านการสุขาภิบาลให้มีผลบังคับใช้ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ซึ่งมีความสอดคล้องกับระเบียบกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในลำดับขั้นที่สูงขึ้นไปตามที่ได้กล่าวถึงแล้วข้างต้น นำมาซึ่งกำหนดแผนการลงพื้นที่ออกตรวจ โดยจะต้องได้รับคำสั่งมอบหมายการ

ปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งได้แก่ นายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่ ก่อนจึงจะสามารถออกปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง โดยในการเข้าตรวจสอบสถานประกอบการแต่ละครั้ง พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องแสดงบัตรประจำตัวทุกครั้ง ซึ่งโดยทั่วไปแล้วจะสามารถเข้าตรวจได้ตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกเท่านั้น ยกเว้นสถานประกอบการที่เปิดในเวลากลางวันก็สามารถเข้าตรวจในเวลาทำการของสถานประกอบการเหล่านั้นได้ โดยในการขออนุญาตเข้าตรวจสอบสถานประกอบการของพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ประกอบการอาจไม่อนุญาตให้เข้าตรวจ แต่พนักงานเจ้าหน้าที่ก็มีอำนาจตามกฎหมายที่จะส่งหนังสือเรียกให้ผู้ประกอบการมาให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานประกอบการของตน ณ สำนักงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักงานเทศบาลนครเชียงใหม่ และนัดวันเข้าตรวจสอบสถานประกอบการแห่งนั้นอีกครั้งหนึ่ง โดยหลังจากพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการตรวจสอบสุขภาพสถานประกอบการตามอำนาจหน้าที่แล้ว จะต้องลงบันทึกการตรวจ ให้ข้อแนะนำเพื่อปรับปรุงด้านสุขภาพสถานประกอบการเหล่านั้น และรายงานข้อเท็จจริงหรือการดำเนินการตามข้อร้องเรียนให้ผู้บังคับบัญชารับทราบตามลำดับชั้นต่อไป

ในส่วนของผู้ขึ้นตอนและกระบวนการในการดำเนินการกับสถานประกอบการที่ไม่ได้มาตรฐานนั้น จะเริ่มต้นด้วยการให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุง ไม่ว่าจะมีความเสียหายจากผลการตรวจประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือจากข้อร้องเรียนก็ตาม เป็นจำนวน 2 ครั้ง หากผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำดังกล่าว พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถเสนอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งได้แก่ นายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่ ในการออกคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อบังคับให้ผู้ประกอบการดำเนินการปรับปรุงสุขภาพสถานประกอบการของตนตามคำแนะนำหรือข้อแนะนำของเทศบาลนครเชียงใหม่ ซึ่งหลังจากมาตรการดังกล่าวแล้วผู้ประกอบการเหล่านั้นยังไม่ดำเนินการปรับปรุงสถานประกอบการของตนตามคำสั่งดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมอบหมายให้กลุ่มงานนิติการดำเนินการรวบรวมข้อมูลเพื่อยื่นฟ้องต่อศาล เพื่อให้ศาลสั่งให้มีการเปรียบเทียบปรับสถานประกอบการที่กระทำผิดดังกล่าว มีบทลงโทษคือค่าปรับไม่เกิน 2,000 บาท หรือพักใบอนุญาต 3 - 7 วัน หรือขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าเหมาะสมต่อสถานประกอบการเหล่านั้น ในการแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพที่เกิดขึ้นในสถานประกอบการของตน โดยหน่วยงานตำรวจในพื้นที่จะเป็นเจ้าพนักงานเปรียบเทียบปรับตามกฎหมาย เงินรายได้จากการปรับส่วนหนึ่งเป็นรายได้ของหน่วยงานตำรวจในพื้นที่เหล่านั้น และอีกส่วนหนึ่งตกเป็นรายได้ของท้องถิ่น ส่วนในกรณีที่ผู้ประกอบการยอมเสียค่าปรับแต่ยังไม่ดำเนินการปรับปรุง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมอบหมายให้กลุ่มงานนิติการดำเนินการรวบรวมข้อมูลเพื่อยื่นฟ้องต่อศาล เพื่อให้ศาลสั่งให้มีการเปรียบเทียบปรับกรณีขัดคำสั่งเจ้าพนักงาน มีค่าปรับไม่เกินวันละ 20,000 บาท ซึ่งถือได้ว่าเป็นบทลงโทษที่มีผลรุนแรงต่อผู้ประกอบการพอสมควร

นอกจากนี้สถานประกอบการบางแห่ง จะมีการใช้เสียงด้วย โดยเฉพาะสถานประกอบการ ในเวลากลางคืน ซึ่งในการออกตรวจ พนักงานเจ้าหน้าที่ด้านการสุขาภิบาล จะมีการประสานงานกับ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการตรวจวัดเสียง ตรวจใบอนุญาตใช้เสียง ใบอนุญาตใช้เครื่องขยายเสียง และใบอนุญาตประกอบกิจการ เป็นต้น ซึ่งเมื่อพบว่ามีการกระทำผิดก็ จะมีการดำเนินการตามมาตรการเช่นเดียวกับมาตรการที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น มีค่าปรับไม่เกิน 2,000 บาท

อย่างไรก็ตามในการปฏิบัติงานจริง เทศบาลนครเชียงใหม่ จะยึดวิถีทางในการพูดคุยหรือ ให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการมากกว่าการใช้มาตรการทางกฎหมาย ยกเว้นในกรณีที่เป็นเหตุสุดวิสัย และเทศบาลนครเชียงใหม่ จะมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอข้อมูล หรือขอความร่วมมือในการปฏิบัติงานในบางกรณี อาทิ การประสานงานไปยังสำนักงานสาธารณสุข จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขอรับการสนับสนุนด้านวิทยากรผู้เชี่ยวชาญในการบรรยายให้ความรู้ทางด้านการสุขาภิบาลแก่บุคลากรของเทศบาลนครเชียงใหม่ และผู้ประกอบการ รวมถึงประชาชนในพื้นที่ เป็นต้น

อย่างไรก็ตามในการประสานการปฏิบัติงานกับหน่วยงานอื่น ในบางครั้งกลับไม่ได้รับความร่วมมือ เนื่องจากเหตุผลด้านการขาดกำลังคน การปฏิเสธว่าไม่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานของตนเอง หรือการปฏิเสธว่าได้มอบให้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่นไปแล้ว เป็นต้น รายละเอียดจะได้ กล่าวถึงต่อไป

ในส่วนของลักษณะและปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และพื้นที่ในการ ให้บริการด้านการจัดการปัญหาด้านการสุขาภิบาลและเหตุรำคาญ และผลกระทบที่มีต่อการ ปฏิบัติงานของเทศบาลนครเชียงใหม่ นั้น ได้แก่ประเด็นปัญหาดังต่อไปนี้

ประการแรก ได้แก่ การที่ผู้ประกอบการยังสับสนในบทบาทระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่ จากเทศบาลนครเชียงใหม่กับพนักงานเจ้าหน้าที่จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งปฏิบัติ หน้าที่ในลักษณะที่ใกล้เคียงกัน และในบางครั้ง 2 หน่วยงานไปพบกันในพื้นที่โดยไม่ได้นัดหมาย ดังนั้นระดับความเกรงใจของผู้กระทำผิดที่มีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่จากเทศบาลนครเชียงใหม่จึงไม่มี มากเท่าที่ควร ส่งผลให้การป้องปรามไม่ให้เกิดการกระทำผิดเป็นไปได้อย่างยากลำบากพอสมควร นอกจากนี้ยังเกิดปัญหาในลักษณะที่เกิดความไม่ครอบคลุมของอำนาจหน้าที่และการทับซ้อนของ อำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงาน อาทิ อำนาจหน้าที่ในการตรวจหรือให้คำแนะนำหรือคำสั่งเป็นของ เทศบาลนครเชียงใหม่ แต่หน่วยงานที่จะสามารถสั่งให้มีการลงโทษผู้กระทำผิดได้คือศาล และ หน่วยงานที่จะสามารถปรับผู้กระทำผิดได้คือหน่วยงานตำรวจ และเทศบาลนครเชียงใหม่ก็ยังมี อำนาจในการพิจารณาโทษทางเบื้องต้นในการ ออกคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อบังคับให้

ผู้ประกอบการดำเนินการปรับปรุงสุขภาพสถานประกอบการของตนตามคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะของเทศบาลนครเชียงใหม่ ซึ่งก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้ ผู้ประกอบการยังสับสนในบทบาทระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่จากเทศบาลนครเชียงใหม่กับพนักงานเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานอื่นในเขตพื้นที่ เป็นต้น

ประการต่อมา ได้แก่ ปัญหา ในการไม่ได้รับความร่วมมืออย่างเต็มที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในบางครั้ง เนื่องจากเหตุผลด้านการขาดกำลังคน การปฏิเสธว่าไม่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานของตนเอง หรือการปฏิเสธว่าได้มอบให้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่นไปแล้ว เป็นต้น ทั้งที่ลักษณะของเนื้องานเป็นสิ่งที่แต่ละหน่วยงานที่ได้รับการประสานเคยปฏิบัติมาก่อน และยังคงมีอำนาจหน้าที่ในลักษณะเดียวกันกับเทศบาลนครเชียงใหม่ในการปฏิบัติงานด้านสาธารณสุข และ เป็นสิ่งที่เกิดผลในทางปฏิบัติในการจัดการกับปัญหาด้านการสุขภาพในเขตเมืองเชียงใหม่มากขึ้นหากทุกหน่วยงานร่วมมือกันอย่างจริงจัง ดังนั้น จึงจะเห็นได้ว่าลักษณะดังกล่าวก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้เทศบาลนครเชียงใหม่ได้รับการดำเนินเนื่องจากปฏิบัติงานล่าช้า ทั้งที่เป็นประเด็นปัญหาที่มีหลายหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้อง และยังส่งผลให้ประชาชนสับสนในอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานอีกด้วย และในส่วนของแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปเป็นข้อๆ ตามลำดับได้ดังต่อไปนี้

สภาพปัญหาประการแรกสามารถแก้ไขในภาพรวมได้โดยการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ให้แก่ท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นในการจัดการกับปัญหาและการดำเนินงานภายในท้องถิ่น เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ที่ครอบคลุมในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น ซึ่งย่อมจะส่งผลให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และยังคงส่งผลในทางบวกต่อการป้องปรามไม่ให้เกิดการกระทำผิดอีกด้วย ควบคู่ไปกับการแบ่งแยกภารกิจและอำนาจหน้าที่และพื้นที่ในการปฏิบัติงานให้มีความชัดเจนและไม่ทับซ้อนกันมากยิ่งขึ้น เช่นระหว่างเทศบาลนครเชียงใหม่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานและแก้ไขปัญหาด้านการสุขภาพภายในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ส่วนสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ก็มีอำนาจหน้าที่ภายในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีพื้นที่ในการปฏิบัติงานที่ทับซ้อนกันอยู่ โดยสามารถอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ทุกหน่วยงานสามารถให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานระหว่างกันในภาพรวมได้ เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติในภาพรวมมากยิ่งขึ้น

ประการต่อมา ได้แก่ การที่ทุกหน่วยงานไม่ว่าจะอยู่ในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค หรือ ส่วนกลาง ควรมีความจริงใจในการปฏิบัติงานและให้ความร่วมมือกันในการปฏิบัติงานด้านต่างๆ มากยิ่งขึ้น โดยสร้างทัศนคติในการปฏิบัติงานในเชิงบวกว่าในแต่ละสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น แต่ละหน่วยงานย่อมจะสามารถร่วมมือกันเพื่อจัดการหรือแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างไร มิใช่การพยายามตีความกฎหมายว่าหน่วยงานของตนจะมีความเกี่ยวข้องหรือไม่ เนื่องจากสภาพปัญหาด้านการ

สุขภาพและเหตุรำคาญในเขตเมืองเศรษฐกิจใหญ่ของประเทศเป็นภาพปัญหาที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย โดยเทศบาลนครเชียงใหม่สามารถมีบทบาทเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการได้ เนื่องจากเป็นหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ เป็นต้น

(5) ประเด็นปัญหาด้านการให้บริการด้านการจัดการปัญหาด้านการร้องเรียนด้านการชำรุดของโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ

จากการสัมภาษณ์สามารถสรุปรายละเอียด แนวทางปฏิบัติ และขั้นตอนในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้บริการด้านการให้บริการด้านการจัดการปัญหาด้านการร้องเรียนด้านการชำรุดของโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

อำนาจและหน้าที่ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้บริการด้านการให้บริการด้านการจัดการปัญหาด้านการร้องเรียนด้านการชำรุดของโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาลนครเชียงใหม่ตามพระราชบัญญัติเทศบาลและที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 และอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งกำหนดให้เป็นหน้าที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการ โดยในส่วนของโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานภายในเขตพื้นที่ ซึ่งเทศบาลนครเชียงใหม่ได้รับการถ่ายโอนให้อยู่ในความรับผิดชอบ นั้น มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ โดยทั้งนี้ จะมีหน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่ถ่ายโอนโครงสร้างพื้นฐานให้อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นระยะ อาทิ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 107 สายเชียงใหม่-แม่ริม ระยะทางประมาณ 0.872 กิโลเมตร (หน้ามหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่) และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1006 สายเชียงใหม่-สันกำแพง (หน้าสถานีรถไฟ เชียงใหม่) ระยะทางประมาณ 0.554 กิโลเมตร เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2546 จากกรมทางหลวง, ถนนภายในสนามกีฬาเทศบาลนครเชียงใหม่ พร้อมลานจอดรถ ความยาวประมาณ 0.7 กิโลเมตร เพื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2549 จากกรมทางหลวงชนบท, สถานีขนส่งผู้โดยสาร 2 แห่ง ได้แก่ สถานีขนส่งช้างเผือก และ สถานีขนส่งอาเขต พร้อมพนักงานประจำแห่งละ 7 คน เมื่อวันที่ 30 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2551 จากกรมการขนส่งทางบก และขณะนี้อยู่ระหว่างขั้นตอนของการรับโอนถึงเก็บน้ำขนาดเล็กภายในบริเวณโรงเรียนวัดช่วงสิงห์ จากกรมทรัพยากรน้ำ และนอกจากนี้ยังได้มีการถ่ายโอนภารกิจด้านการดูแลรักษาทางน้ำในลักษณะของงานก่อสร้างและบำรุงรักษาเขื่อนป้องกันตลิ่ง ยกวันแม่น้ำที่เป็นแนวชายแดนและชายฝั่งทะเลจากกรมโยธาธิการและผังเมือง โดยเทศบาลนครเชียงใหม่จะสามารถดำเนินการได้เฉพาะส่วนที่เป็นบึง ลำคลอง แม่น้ำขนาดเล็ก ที่มีพื้นที่อยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เพียงแห่งเดียวเท่านั้น ส่วนการดำเนินการก่อสร้างต่างๆ ภายในเขตแม่น้ำปิง ซึ่งเป็นทางน้ำที่ไหลผ่านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง จะต้องมีการเสนอแบบให้โยธาธิการและผังเมือง

จังหวัดเชียงใหม่ พิจารณา และจะต้องขออนุญาตจากกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีก่อนทุกครั้ง และภารกิจด้านการวางและปรับปรุงผังเมืองจากกรมโยธาธิการและผังเมืองเช่นกันโดยขณะนี้อยู่ระหว่างการรอกการประกาศใช้ผังเมืองรวมฉบับใหม่ของโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และเทศบาลนครเชียงใหม่ได้จัดส่งบุคลากรไปฝึกอบรมทักษะและการจัดทำฐานข้อมูลการติดตามและประเมินผลผังเมืองไปแล้วเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งในการดำเนินการจริงก็ประสบกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และพื้นที่ระหว่างเทศบาลนครเชียงใหม่กับหน่วยงานต่างๆ อยู่บางประการ ซึ่งจะได้กล่าวถึงต่อไป

ในส่วนของวิธีการและขั้นตอนในการดำเนินการด้านการให้บริการด้านการจัดการปัญหาด้านการร้องเรียนด้านการชำรุดของโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ นั้น สามารถสรุปรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

เทศบาลนครเชียงใหม่ โดยสำนักการช่าง ได้มีการดำเนินการจัดการปัญหาด้านการร้องเรียนด้านการชำรุดของโครงสร้างพื้นฐานต่างๆภายในเขตพื้นที่อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอซึ่งใช้งบประมาณจำนวนมากในแต่ละปีงบประมาณ โดยจะมีการลงพื้นที่เพื่อสำรวจความเสียหายของโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งโดยส่วนมากจะมาจากข้อร้องเรียนของประชาชนในพื้นที่ผ่านช่องทางต่างๆ อาทิ การยื่นหนังสือต่อเทศบาลนครเชียงใหม่โดยตรง การแจ้งให้ข้าราชการหรือนักการเมืองภายในพื้นที่ของตนทราบ หรือผ่านทางเว็บไซต์ของเทศบาลนครเชียงใหม่ เป็นต้น

โดยเมื่อรับทราบข้อร้องเรียนของประชาชนแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักการช่าง จะลงพื้นที่เพื่อประเมินความเสียหาย ออกแบบการก่อสร้างหรือซ่อมแซม และประมาณราคา และจัดทำโครงการเพื่อขอรับการอนุมัติดำเนินการตามลำดับชั้น โดยในเบื้องต้นจะต้องขอบรรจุโครงการลงในแผนพัฒนาเทศบาลนครเชียงใหม่ 3 ปี ซึ่งจะเริ่มจัดทำประมาณเดือนมกราคมของทุกปีงบประมาณ เพื่อที่จะให้มีผลบังคับใช้ในปีงบประมาณถัดไป ซึ่งจะแล้วเสร็จภายในเดือนมิถุนายนของแต่ละปีงบประมาณ และหลังจากนั้นก็ต้องเสนอโครงการเข้ารับการบรรจุในเอกสารเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อขอรับงบประมาณ ซึ่งจะแล้วเสร็จภายในไม่เกินวันที่ 15 สิงหาคมของแต่ละปีงบประมาณ เพื่อที่จะให้มีผลบังคับใช้ในปีงบประมาณถัดไปในวันที่ 1 ตุลาคม ถึงวันที่ 30 กันยายนของปีถัดไป ซึ่งในการนี้ จะต้องมีการนำโครงการจำเป็นเร่งด่วนทุกโครงการจากทุกหน่วยงานภายในเทศบาลนครเชียงใหม่ มาพิจารณาประกอบกัน เพื่อให้เจ้าหน้าที่งบประมาณจัดสรรงบประมาณให้โครงการที่มีความจำเป็นเร่งด่วนจริงๆ โดยจะมีการจัดสรรงบประมาณกระจายไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนา 7 ด้าน มิให้งบประมาณไปกระจุกตัวอยู่ที่ยุทธศาสตร์ใดยุทธศาสตร์หนึ่ง เนื่องจากงบประมาณของเทศบาลนครเชียงใหม่ในแต่ละปีงบประมาณมีจำนวนจำกัด และจะต้องใช้

จ่ายเกี่ยวกับรายจ่ายจำเป็น อาทิ เงินเดือน ค่าตอบแทน และค่าสาธารณูปโภคต่างๆ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ดังนั้นจึงย่อมจะมีหลายโครงการที่ไม่สามารถให้การสนับสนุนงบประมาณได้ และจะต้องรอกการสนับสนุนงบประมาณในปีงบประมาณถัดไป ดังนั้น หน่วยงานเจ้าของเรื่องจึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดลำดับความสำคัญและความจำเป็นเร่งด่วนของแต่ละโครงการ โดยจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบตามเหตุและปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ซึ่งในการนี้ก็จะเห็นได้ว่า โครงการก่อสร้าง บำรุงรักษา และซ่อมแซมโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ แต่ละโครงการย่อมจะใช้งบประมาณค่อนข้างสูง และมีโครงสร้างพื้นฐานที่รอกการก่อสร้าง บำรุงรักษา และซ่อมแซมภายในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นจำนวนมาก จากการเป็นเมืองใหญ่ เป็นเมืองเศรษฐกิจหลักของภาคเหนือตอนบน เป็นแหล่งงาน และมีประชากรอาศัยอยู่จำนวนมากทั้งประชากรหลักและประชากรแฝง รวมถึงประชากรจากต่างพื้นที่ซึ่งเดินทางเข้ามาทำงานในแต่ละวัน แต่ศักยภาพทางงบประมาณของเทศบาลนครเชียงใหม่ย่อมไม่สามารถดำเนินการได้ทุกโครงการพร้อมกันในแต่ละปีงบประมาณ จึงเป็นเสมือนช่องว่างที่ทำให้ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากโครงการที่ไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในปีงบประมาณปัจจุบันเกิดความไม่พอใจขึ้น

ในส่วนของโครงการที่ได้รับงบประมาณตามเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายแล้ว เมื่อถึงกำหนดเวลาที่ได้รับงบประมาณจริง หน่วยงานเจ้าของเรื่องก็จะต้องเสนอโครงการเพื่อขออนุมัติดำเนินการจากผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นอีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้รับการอนุมัติแล้ว ก็จะมีการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบต่อไป มีการตรวจงานเป็นระยะตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนด และมีการตรวจรับงานจ้างเมื่อโครงการแล้วเสร็จ หลังจากนั้นจะมีการสรุปและประเมินผลโครงการให้ผู้บริหารได้รับทราบในภายหลัง

ในส่วนของลักษณะและปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และพื้นที่ในการให้บริการด้านการร้องเรียนด้านการชำรุดของโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และผลกระทบที่มีต่อการปฏิบัติงานของเทศบาลนครเชียงใหม่ นั้น ได้แก่ประเด็นปัญหาดังต่อไปนี้

ประการแรก ได้แก่ ปัญหาด้านการทับซ้อนของภารกิจและอำนาจหน้าที่ระหว่างหน่วยงานต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค กับเทศบาลนครเชียงใหม่ ในการดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐานภายในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ อาทิ การกำหนดผังเมืองรวมตามความเห็นของกรมโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ส่งผลให้เทศบาลนครเชียงใหม่ไม่สามารถพัฒนาพื้นที่ได้อย่างเต็มที่ หรือมีความสอดคล้องกับสถานการณ์จริงในเขตเมือง และโครงสร้างพื้นฐานบางแห่ง เช่น ถนนบางสาย ซึ่งอยู่ภายในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ แต่ยังไม่ได้รับโอนให้อยู่ในอำนาจรับผิดชอบของเทศบาลนครเชียงใหม่ แต่ก็ไม่มีหน่วยงานเจ้าของเรื่องติดป้ายประชาสัมพันธว่าเป็นผู้รับผิดชอบ ประชาชนที่อาศัยหรือสัญจรไปมาในบริเวณนั้นจึงเข้าใจว่าอยู่ในความรับผิดชอบของ

เทศบาลนครเชียงใหม่ และเห็นว่าเป็นความบกพร่องของเทศบาลนครเชียงใหม่ในการไม่บำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี เทศบาลนครเชียงใหม่จึงแก้ไขสถานการณ์โดยการลงพื้นที่ชี้แจงให้ประชาชนได้รับทราบว่าไม่มีอำนาจที่จะดำเนินการได้เนื่องจากไม่ได้อยู่ในอำนาจรับผิดชอบของเทศบาลนครเชียงใหม่ และได้ประสานไปยังหน่วยงานเจ้าของเรื่อง แต่ก็มีผลการดำเนินการแก้ไขปรับปรุงที่ค่อนข้างจะล่าช้า เนื่องจากปัญหาด้านความล่าช้าของระบบราชการและข้อจำกัดทางงบประมาณของหน่วยงานเจ้าของเรื่องเช่นกัน ซึ่งลักษณะดังกล่าวได้ก็ให้เกิดความเข้าใจผิดและความเสื่อมเสียต่อภาพลักษณ์ของเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นอย่างมาก

อีกประการหนึ่ง ได้แก่ ปัญหาเรื่องความไม่เพียงพอของงบประมาณที่จะดำเนินการแก้ไขปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้แก่ประชาชน เนื่องจากตามที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นว่าพื้นที่เขตเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นเมืองใหญ่ มีโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในความรับผิดชอบเป็นจำนวนมาก และได้มีการทยอยโอนโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ จากหน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลนครเชียงใหม่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ แต่การสนับสนุนงบประมาณให้แก่เทศบาลนครเชียงใหม่ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ กลับไม่เป็นไปตามแผนที่ได้ระบุไว้ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจะต้องได้รับงบประมาณในอัตราร้อยละ 35 ของงบประมาณแผ่นดินแล้วในปัจจุบัน ซึ่งสภาพปัญหาดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและศักยภาพในการปฏิบัติงานของเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นอย่างมาก และส่งผลให้ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากโครงการก่อสร้าง ซ่อมแซม บำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐาน ที่ไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ เกิดความไม่พึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเทศบาลนครเชียงใหม่ ซึ่งเทศบาลนครเชียงใหม่ได้พยายามแก้ไขโดยการชี้แจงให้ประชาชนเหล่านั้นได้รับทราบถึงข้อจำกัดด้านงบประมาณ และได้พยายามสนับสนุนงบประมาณในปีงบประมาณถัดไป แต่ก็ไม่สามารถดำเนินการได้ทุกโครงการ เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณอีกเช่นกัน และในปีงบประมาณถัดไป ก็ยังต้องประสบกับปัญหาด้านการบำรุง รักษา และซ่อมแซมโครงสร้างพื้นฐานใหม่ที่เพิ่มขึ้นมาอีกเช่นกัน

และในส่วนของแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ประการแรก สามารถแก้ไขได้โดยการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่ และโครงการที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่นให้เด็ดขาดและชัดเจน และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบ รวมทั้งการถ่ายโอนโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะประเภทถนนในพื้นที่ของท้องถิ่นให้อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด เนื่องจากเป็นโครงสร้างพื้นฐานในส่วนที่ประชาชนให้ความสนใจ และส่งผลกระทบต่อ

ชีวิตประจำวันของประชาชนมากที่สุด เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพื่อบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ประชาชนได้ตามความเหมาะสม ตามความจำเป็นเร่งด่วนของแต่ละจุด เนื่องจากระบบการตั้งงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปได้ง่ายและรวดเร็วกว่าหน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค นอกจากนี้รูปแบบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีการเลือกตั้งผู้แทนเข้าไปบริหารและพัฒนาท้องถิ่น ย่อมส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความพยายามและแรงจูงใจที่จะแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชนเพื่อตอบสนองต่อสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นมากกว่า เป็นต้น

ประการที่สอง สามารถแก้ไขได้โดยการที่รัฐบาลจะต้องเพิ่มงบประมาณสนับสนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้ทวีบทบาทและความสำคัญในการบริหารและพัฒนาพื้นที่รวมทั้งบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นให้มากขึ้น ให้สามารถที่จะดำเนินการต่างๆ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและการปฏิบัติตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ที่ได้รับได้มากขึ้น และควรพยายามให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งกำหนดแผนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับงบประมาณในอัตราร้อยละ 35 ของงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งเมื่อทุกท้องถิ่นมีศักยภาพในการพัฒนาตนเองได้มากยิ่งขึ้น ก็ย่อมจะส่งผลต่อศักยภาพการบริหารและพัฒนาประเทศที่เพิ่มมากขึ้นในภาพรวม ซึ่งในการนี้จะต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการใช้จ่ายงบประมาณของท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นไปโดยประหยัดรอบคอบ และคุ้มค่าที่สุด เพื่อให้เงินภาษีของประชาชนซึ่งแปรสภาพมาเป็นเงินงบประมาณได้รับการใช้จ่ายอย่างถูกต้อง คุ้มค่า และเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนให้มากที่สุด